ΣΟΣΙΟΛΙΣΤΙΚΗ
ΕΚΔΡΑΣΗ
ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Σ.Ν. ΕΔΕΝ

24 του μαρτη 1978 αρ. φυλλου 37

Στὶς ἄλλες σελίδες:
- ΓΑΛΛΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ
- ΙΤΑΛΙΑ
- ΠΑΚΙΣΤΑΝ
- ΕΡΕΥΝΑ—D. P. LONDON
- ΙΣΟΜΙΣΘΙΑ ΓΥΝΑΙΚΩΝ
- ΑΠΟΙΚΙΑΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ
- ΜΑΘΗΤΕΣ

η παλαιστινιακη αντισταση

ΧΤΥΠΗΜΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΣΙΩΝΙΣΤΕΣ

και τη πολιτικη του συμβιβασμου

Ἀπὸ τὰ μεσάνυκτα τῆς προπερασμένης Τρίτης 30.000 περίπου ἐπίλεκτων μονάδων τοῦ Ἰσραηλινοῦ στρατοῦ εἰσέβαλαν στὸ Νότιο Λίβανο, ὑποστηριζόμενες ἀπὸ βαρὺ πυροβολικό, ἀεροπορία, καὶ ἅρματα μάχης. Ἡ νέα αὐτὴ ἐγκληματικὴ ἐνέργεια ἔγινε μὲ πρόφαση τὴν πρόσφατη ἐπιχείρηση Παλαιστινίων στὰ κατεχόμενα ποὺ εἶχε σὰν ἀποτέλεσμα τὸ θάνατο 30 ἀτόμων.

Ὅπως γίνεται πάντα, οἱ Ἰσραηλίτες δήλωσαν ὅτι πρόκειται γιὰ «ἀντίποινα» καὶ ὅτι στόχος τῆς ἐπιχείρησης ἦταν ἡ κατάληψη 10 χιλιομέτρων σὲ βάθος μέσα στὸ Λιβανικὸ ἔδαφος τὲ ὅλο τὸ βάθος τῶν συνόρων Λιβάνου—Ἰσραήλ. Ἔσπευσαν ἀκόμα νὰ προεξοφλήσουν μιὰ «εὔκολη νίκη» δίνοντας τὴν ἐντύπωση ὅτι πρόκειται γιὰ «ἁπλὸ περίπατο» καὶ τὴ δημιουργία ὅπως εἶπαν, μιᾶς ζώνης ἀσφάλειας στὰ σύνορα μὲ τὸν Λίβανο γιὰ νὰ προστατεύσουν τὸ Ἰσραήλ ἀπὸ τὶς διεισδύσεις Παλαιστινίων Κομμάντος.

Ἀπὸ τὶς πρῶτες στιγμὲς τῆς εἰσβολῆς οἱ προβλέψεις τῶν Ἰσραηλινῶν καὶ ὅλων τῶν δυτικῶν πρακτορείων εἰδήσεων ποὺ προεξοφλοῦσαν μιὰ εὔκολη νίκη ἀνατράπηκαν. Οἱ ἕξι χιλιάδες Παλαιστίνιοι κομμάντος ποὺ ὑπερασπίζονταν τὴν ὑπόθεση τῆς Παλαιστινιακῆς ἐπανάστασης, μὲ ἐλαφρὰ αὐτόματα ὅπλα καὶ ἀντιαρματικὲς ρουκέτες, ἀπέδειξαν πὼς ἡ ὑπεροπλία τοῦ Ἰσραήλ, τὰ ἅρματα μάχης, ἡ ἀεροπορία καὶ τὸ βαρὺ πυροβολικὸ δὲν εἶναι ἀρκετὰ γιὰ νὰ κάμψουν τὴ θέληση τοῦ Παλαιστινιακοῦ λαοῦ γιὰ ἐπιστροφὴ στὴν πατρίδα του.

Ἔτσι ὁ «ἁπλὸς περίπατος» μετατράπηκε σὲ παγίδα θανάτου γιὰ τοὺς Ἰσραηλινοὺς εἰσβολεῖς. Οἱ θριαμβολογίες ποὺ ἀκολούθησαν τὶς πρῶτες ὧρες τῆς ἐπίθεσης ἄρχισαν σιγὰ-σιγὰ νὰ μετατρέπονται σὲ παραδοχὴ ὅτι «οἱ Ἰσραηλινὲς δυνάμεις ἀντιμετωπίζουν ἰσχυρὴ ἀντίσταση». Τὸ ἴδιο τὸ Μπὶ-Μπὶ-Σὶ ἀγανακτοῦσε μὲ κάποια δόση θριαμβολογίας τὴν «κατάληψη» τῆς Τύρου ὕστερα ἀπὸ ἀπόβαση τῶν Ἰσραηλινῶν γιὰ νὰ παραδεχτεῖ στὸ ἑπόμενο δελτίο εἰδήσεων ὅτι διεξάγονται σφοδρὲς συγκρούσεις γιὰ τὴν κατάληψη της καὶ νὰ ἀποσιωπήσει τελείως τὰ γεγονότα στὸ τρίτο κατὰ σειρὰ δελτίο εἰδήσεων, καὶ τὴν πλήρη ἀποτυχία τῶν ἀποβατικῶν δυνάμεων νὰ καταλάβουν τὴ σημαντικὴ αὐτὴ πόλη.

Μιὰ ἄλλη σημαντικὴ παραδοχὴ εἶναι καὶ τὸ σχόλιο Ἀμερικάνου διπλωμάτη στὴν Κύπρο—σὲ κλειστὸ κύκλο—ὅτι οἱ Ε.Π.Α. πρέπει νὰ ἀναθεωρήσουν τὴν θέση τους γιὰ τὴν ἀποδοτικότητα τοῦ Ἰσραηλινοῦ στρατοῦ.

Φαίνεται ἀκόμα ὅτι τὸ ἀπίστευτο κατόρθωμα τῶν ὑπερασπιστῶν τοῦ Νότιου Λιβάνου δημιούργησε μεγάλη σύγχυση στὴν ἡγεσία τῶν γειτονικῶν ἀραβικῶν καθεστώτων τῆς Συρίας καὶ τοῦ Ἰράκ καὶ ξεγύμνωσε στὰ μάτια ὅλων τῶν ἀραβικῶν λαῶν τὴν «εἰρηνευτικὴ» πολιτικὴ τοῦ Σαντάτ. Ἡ Συρία καὶ τὸ Ἰράκ στάθηκαν ἀδύνατοι νὰ προσφέρουν ὁποιαδήποτε οὐσιαστικὴ βοήθεια στοὺς Παλαιστίνιους μαχητές, ἀνάπτυξαν ὅμως μιὰ πλούσια φιλολογία γύρω ἀπὸ τὸ θέμα, ἐνῶ ἡ Αἴγυπτος περιορίστηκε νὰ δηλώσει ὅτι τὰ γεγονότα στὸ Λίβανο θὰ ἐπηρεάσουν τὶς «εἰρηνευτικὲς» προσπάθειες τοῦ Σαντάτ.

Ἡ ἀντίδραση τῆς Σοβιετικῆς Ἕνωσης περιορίστηκε αὐτὴ σὲ μιὰ δήλωση τοῦ Μπρέζνιεφ, ὅτι ἡ ἐνέργεια τοῦ Ἰσραήλ δὲν θὰ μείνει ἀτιμώρητη. Ἐν τῷ μεταξὺ ὁλόκληρο τὸ Νότιο Λίβανο σκοτώνεται κόσμος καὶ ἄμαχοι

ΣΤΗΝ 8η ΣΕΛΙΔΑ

ΣΕ 24 ΩΡΗ ΑΠΕΡΓΙΑ

ΟΙ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ

ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ:
Αὐξήσεις - Χριστουγεννιάτικο ἐπίδομα - Μείωση ὡρῶν

Οἱ Κυβερνητικοὶ ἐργάτες κατεβαίνουν στὶς 20 τοῦ Μάρτη σὲ 24ωρη προειδοποιητικὴ ἀπεργία μετὰ τὴν ἄρνηση τῆς Κυβέρνησης νὰ ἱκανοποιήσει τὰ αἰτήματά τους.

Τὰ αἰτήματα τῶν ἐργατῶν εἶναι: αὐξήσεις ἡμερομισθίων, Χριστουγεννιάτικο ἐπίδομα, καὶ μείωση τῶν ὡρῶν ἐργασίας.

Οἱ κυβερνητικοὶ ἐργάτες ἀποτελοῦν ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ καταπιεσμένα, ἂν ὄχι τὸ πιὸ καταπιεσμένο κομμάτι τῆς κυπριακῆς ἐργατικῆς τάξης.

Ἡ κυβέρνηση πάντα κρατοῦσε τοὺς ἐργάτες αὐτοὺς σὲ ἀπαράδεκτα ἡμερομίσθια, μὲ ἐξευτελιστικὸ βιοτικὸ ἐπίπεδο, πιὸ χαμηλὸ ἀπὸ τοὺς ἡμερομισθίους ποὺ δουλεύουν σὲ ἰδιῶτες. Τὰ συμβούλια τῶν συντεχνιῶν ἀποφάσισαν τὴν κήρυξη τῆς ἀπεργίας μετὰ ἀπὸ τὶς τελευταῖες γενικὲς συνελεύσεις τῶν ἐργατῶν, ὅπου ἐπικρατοῦσε κλῖμα ἀγανάκτησης ἀλλὰ καὶ ἀγωνιστικότητας. Οἱ ἐργάτες φαίνονται ἀποφασισμένοι νὰ ἀγωνιστοῦν δυναμικὰ ἐνάντια στὴν ἀδιάλλακτη στάση ποὺ ἀκολουθεῖ ἡ κυβέρνηση - ἐργοδότης τους.

Οἱ ἐργάτες εἶναι ὑποχρεωμένοι σήμερα νὰ ἀγωνιστοῦν καὶ γιὰ κατακτήσεις ποὺ κέρδισαν πολὺ πιὸ πρίν, ἀλλὰ ἔχασαν μετὰ τὸ 74 καὶ ποὺ μέχρι τώρα ἡ κυβέρνηση ἀρνεῖται νὰ τὰ ἐπιστρέψει: Τὸ τρίτο αἴτημα τῆς μείωσης τῶν ὡρῶν ἐργασίας ἀποτελεῖ κεκτημένο δικαίωμα αὐτῶν τῶν ἐργατῶν τὸ ὁποῖο ὅμως ἀναστάλ̓ηκε γιὰ λόγους «ἀνάκαμψης τῆς οἰκονομίας» τὸ 74. Τὲς ἀναστολὲς ὅμως αὐτὲς ἡ κυβέρνηση καὶ τὸ ἰδιωτικὸ κεφάλαιο προσπαθοῦν μὲ κάθε τρόπο νὰ τὶς καθυστερήσουν.

Ἡ ὀργάνωση μας ἔκθεσε ἀρκετὲς φορές, μέσα κι ἀπὸ τὶς στῆλες τῆς Ἔκφρασης, τὶς θέσεις της γιὰ τὴν οἰκονομικὴ πολιτικὴ τῆς κυβέρνησης καὶ τὲς διαφωγίες της γιὰ τὲς ἀποκοπὲς καὶ ἀναστολὲς ἐργατικῶν δικαιωμάτων ποὺ ἀποδέχτηκαν καὶ οἱ συντεχνίες γιὰ χάρη τῆς «ἀνάκαμψης» ποὺ τελικὰ κατέλ̓ηξε σὲ «οἰκονομικὸ θαῦμα» γιὰ τὴν κεφαλαιοκρατικὴ τάξη. Σήμερα μῆνες μετὰ τὸ «οἰκονομικὸ θαῦμα» οἱ ἐργάτες εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ ἀγωνιστοῦν καὶ γιὰ χαμένα δικαιώματα.

Ἡ ὀργάνωσή μας πίστευε πὼς μετὰ τὸ βαρὺ χτύπημα στὸ βιοτικὸ ἐπίπεδο τῶν ἐργαζομένων θὰ ἀκολουθοῦσε κλῖμα διεκδίκησης δικαιωμάτων καὶ πὼς δικαιολογημένα οἱ ἐργαζόμενοι θὰ ἀντιδροῦσαν στὴ συνέχιση τῆς κερδοσκοπίας τῶν κεφαλαιοκρατῶν. Σήμερα ἄρχισαν τὰ πρῶτα βήματα καὶ ὁριοκόμαστε μπροστὰ σ' αὐτὴ τὴν κατάσταση: Ἀπεργία στὸ Λύκο, στὸ Ἀιμάνι Λεμεσοῦ, Κυβερνητικοὶ ἐργάτες καὶ μιὰ σειρὰ τομέων ποὺ ἀπειλοῦν γιὰ ἀπεργίες.

Α. ΛΑΜΠΡΟΥ

Οἱ μυστικὲς συνεννοήσεις

ΔΗ.ΚΟ. - ΔΗ.ΣΥ.

Τὴν περασμένη βδομάδα, ὁ κόσμος εἶχε τὴν εὐκαιρία νὰ διαβάσει στὶς ἐφημερίδες τὶς ἀνακοινώσεις τοῦ ΔΗΚΟ καὶ τοῦ ΔΗΣΥ σχετικὰ μὲ τὶς μυστικὲς ἐπαφὲς ποὺ εἶχαν, γιὰ νὰ ἐπιτύχουν τὴ συνένωση τῆς δεξιᾶς (ὅπως ἰσχυρίζεται ὁ ΔΗΣΥ) ἢ κάποια συνεννόηση (ὅπως ἀφήνεται νὰ νοηθεῖ ἀπὸ τὶς ἀνακοινώσεις τοῦ ΔΗΚΟ). Οἱ μυστικὲς τοῦτες ἐπαφὲς ἔγιναν μετὰ τὸ θάνατο τοῦ Μακαρίου καὶ σχετίζονται μὲ τὴ διαδοχὴ στὴν ἐξουσία.

Οἱ ἀποκαλύψεις ποὺ ἔγιναν τὴν περασμένη βδομάδα διαβάστηκαν μὲ ἐνδιαφέρον ἀπὸ τὸν κόσμο, ἂν καὶ πολὺ λίγη ἔκπληξη ἔχουν προκαλέσει. Μᾶλλον ἀντιμετωπίστηκαν μὲ θυμηδία ἀπὸ τὸ κοινό. Ἀλλὰ ἂς δοῦμε πρῶτα τὶς ἐξελίξεις:

Μετὰ τὸν ἀνασχηματισμὸ τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ὁ ΔΗΣΥ ἀνακοίνωσε πὼς αἴρει τὴν ἐμπιστοσύνη του πρὸς τὴν κυβέρνηση καὶ πὼς ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ΔΗΣΥ δὲν μπορεῖ νὰ παραμένει ἀπὸ ἐθνικὸ συμβούλιο. Στὴ συνέχεια ἀκολούθησε ὁ πόλεμος τῶν ἀνακοινώσεων.

Εἶναι φανερὸ πὼς ὁ ἀνασχηματισμὸς τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου χρησιμοποιήθηκε ἀπὸ τὸ Συναγερμὸ σὰν ἀφορμὴ γιὰ ν' ἀποχωρήσει ἀπὸ τὸ ἐθνικὸ συμβούλιο, νὰ βγεῖ ἔξω ἀπὸ τὸ μανδύα τῆς ἑνότητας ποὺ μετὰ τὴν ἀπαγωγὴ τοῦ γιοῦ τοῦ κ. Κυπριανοῦ φαινόταν νὰ καλύπτει καὶ τὸ Συναγερμὸ καὶ ν' ἀποχτήσει κάποιο ἔρεισμα ποὺ θὰ τοῦ ἐπιτρέψει νὰ προχωρήσει σὲ ἀνοιχτὴ ἀντιπολίτευση.

Ὅλα τοῦτα εἶναι καθαρὰ στὴν πλειοψηφία τοῦ λαοῦ. Ἐκεῖνο ποὺ ἴσως χρειάζεται περισσότερη ἐξέταση εἶναι ἡ σημασία τῶν μυστικῶν ἐπαφῶν ποὺ εἶχαν γίνει ἀνάμεσα στὰ δυὸ κόμματα, ΔΗΚΟ καὶ ΔΗΣΥ.

Ὅπως τονίσαμε πολλὲς φορὲς ἡ πολυδιάσπαση τῆς δεξιᾶς ὀφείλεται πρωταρχικὰ στὸ ἀδιέξοδο ποὺ ἔχει φθάσει τὸ κυπριακό. Ἡ δεξιὰ δὲν μπορεῖ νὰ προχωρήσει σὲ λύση τοῦ Κυπριακοῦ ποὺ νὰ μπορεῖ νὰ ἱκανοποιεῖ μεγάλα τμήματα τοῦ λαοῦ. Ταυτόχρονα, ἡ δεξιὰ εὐθύνεται πρωταρχικὰ γιὰ τὴν καταστροφὴ τῆς Κύπρου. Ἐπίσης τὸ γεγονὸς ὅτι μέσα στὸν κόσμο ἔχει γίνει συνείδηση τὸ ὅτι τὲ πραξικόπημα, ἡ εἰσβολή, ἡ προσφυγιὰ καὶ οἱ συνωμοσίες ἐνάντια στὴν Κύπρο προέρχονται ἀπὸ τὸν ἀμερικάνικο ἰμπεριαλισμὸ δημιουργεῖ προβλήματα στὴ δεξιὰ καὶ τὴν

(στὴ σελίδα 8)

στη Γαλλια με μικρη διαφορα

Η ΑΡΙΣΤΕΡΑ ΕΧΑΣΕ ΤΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

Οἱ Γαλλικὲς ἐκλογὲς γιὰ τὴν σύνθεση τῆς νέας βουλῆς, τὴν περασμένη Κυριακὴ ἦταν οἱ πιὸ σημαντικὲς ἐκλογὲς ποὺ ἔχουν γίνει στὴν νοτιο-δυτικὴ Εὐρώπη στὴν μεταπολεμικὴ περίοδο. Μιὰ χαλαρὰ ἑνωμένη Ἀριστερά, Σοσιαλιστὲς καὶ Κομμουνιστὲς μαζὶ μὲ πολὺ μικρότερο κόμμα τῶν Ἀριστερῶν Ριζοσπαστῶν παρ' ὀλίγον νὰ πετύχει τὴν ἐξασφάλιση κοινοβουλευτικῆς πλειοψηφίας. Τὰ κόμματα τοῦ κυβερνητικοῦ συνασπισμοῦ μόλις καὶ πῆραν 0.9% τῶν ψήφων περισσότερους ἀπὸ τὸν συνασπισμὸ τῆς ἀριστερᾶς. Καὶ ἐπειδὴ τὸ ἐκλογικὸ σύστημα δὲν εἶναι τῆς ἀναλογικῆς ἐκπροσώπησης ἡ δεξιὰ κατάφερε νὰ πάρει 91 ἕδρες περισσότερες στὴν βουλὴ ἀπὸ τὰ κόμματα τῆς ἀριστερᾶς.

Ἡ τελευταία φορὰ ποὺ ἡ ἀριστερὰ ἀναμετρήθηκε μὲ τὴ δεξιὰ στὴ Γαλλία ἦταν τὴν ἄνοιξη τοῦ 1974 στὶς προεδρικὲς ἐκλογὲς ὅταν ὁ Ζισκὰρ ντ' Ἐσταὶν πῆρε τὸ 51% καὶ ὁ Μιττεράν τὸ 49%. Αὐτὲς οἱ ἐκλογὲς μαζὶ μὲ αὐτὲς τῆς περασμένης Κυριακῆς μολονότι δὲν ἔδωσαν στὴν ἀριστερὰ τὴν πλειοψηφία δὲν εἶναι παρὰ ἐπιβεβαιώσεις πὼς ἡ Γαλλία, καὶ γενικὰ ἡ δυτικὴ Εὐρώπη, ἐξακολουθεῖ νὰ περικλείει μεγάλες ἐπαναστατικὲς δυνατότητες. Ἡ προοπτικὴ σχηματισμοῦ κυβέρνησης τῆς ἀριστερᾶς στὴ Γαλλία εἶναι πλέον μιὰ ἄμεση πιθανότητα καὶ τέτοια προοπτικὴ ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὶς ἀρχικὲς θελήσεις τῶν παραδοσιακῶν ἡγεσιῶν, σοσιαλιστῶν καὶ κομμουνιστῶν, μπορεῖ νὰ δημιουργήσει ἀντικειμενικὰ ἐπαναστατικὲς καταστάσεις, σὲ ὅλη τὴν Εὐρώπη. Γι' αὐτὸ ἡ ἥττα τῆς ἀριστερᾶς στὴ Γαλλία πρέπει νὰ θεωρηθεῖ σὰν ἕνα μάθημα εἰδικὰ γιὰ τοὺς Μαρξιστὲς ποὺ πρέπει πάση θυσία νὰ κατανοήσει.

Πολλοὶ εἶναι οἱ λόγοι ποὺ προσφέρονται γιὰ τὴν ἀποτυχία τοῦ συνασπισμοῦ τῆς ἀριστερᾶς νὰ πάρει τὴν κοινοβουλευτικὴ πλειοψηφία. Ὁ πιὸ σημαντικὸς λόγος ὅμως ἔχει νὰ κάνει μὲ τὶς ἰδεολογικὲς καὶ ἄλλες διαφορὲς ποὺ ὑπῆρχαν μέσα στὸ κόλπο τῆς ἀριστερᾶς. Ἡ Γαλλικὴ δεξιὰ πολὺ καλὰ τὸ γνωρίζει αὐτὸ καὶ ὄχι μόνο κατάφερε νὰ ἐκφοβίσει τὸν Γάλλο ἀστὸ νὰ τὴν ψηφίσει ἀλλὰ τὸ πέτυχε, ὅπως φαίνεται ἀπὸ τὰ ἀποτελέσματα, καὶ μὲ μιὰ μερίδα τοῦ σοσιαλιστικοῦ κόμματος, στὸν δεύτερο γύρο τῶν ἐκλογῶν, εὐνοουμένη βεβαίως καὶ ἀπὸ τὸ ἐκλογικὸ σύστημα.

Ἡ Γαλλικὴ ἀριστερὰ πρέπει νὰ ἐργαστεῖ ξανὰ γιὰ τὴ δημιουργία ἑνὸς κοινοῦ προγράμματος κάτω ἀπὸ τὸ ὁποῖο νὰ συμπεριληφθοῦν ὅλα τὰ μαζικὰ ἐργατικὰ κόμματα.

ΜΙΤΤΕΡΑΝ -- ΜΑΡΣΑΙ

Τὸ κοινὸ πρόγραμμα τοῦ 1972 μεταξὺ Σοσιαλιστῶν, Κομμουνιστῶν ἦταν μιὰ ἀρχὴ ποὺ πρέπει νὰ συνεχιστεῖ. Ὅλα τὰ ἄλλα κόμματα τῆς Μαρξιστικῆς ἀριστερᾶς πρέπει νὰ δώσουν τὴν κριτική τους ὑποστήριξη σὲ ἕνα τέτοιο πρόγραμμα καὶ συνασπισμὸ καὶ συνεχῶς νὰ ἀγωνίζονται μὲ βάση τὰ δυὸ μεγάλα μαζικὰ ἐργατικὰ κόμματα γιὰ μιὰ ἡγεσία πιὸ ἀντιπροσωπευτικὴ τῶν ταξικῶν τους συμφερόντων.

Ὁ μεγάλος κίνδυνος σήμερα στὴ Γαλλία εἶναι πὼς τὸ Σοσιαλιστικὸ κόμμα θὰ τραβήξει δεξιά. Ἡ ἴδια ἡ δεξιὰ (τὸ εἶπε καὶ ὁ ντ' Ἐσταίν) γιὰ νὰ διασπάσει τὴν ἀριστερὰ εἶναι διατεθειμένη νὰ προσφέρει καὶ συνεργασία στὸ σοσιαλιστικὸ κόμμα. Ἡ ἡγεσία τοῦ Σοσιαλιστικοῦ κόμματος θὰ πρέπει νὰ μπεῖ κάτω ἀπὸ τὸν πραγματικὸ ἔλεγχο τῆς βάσης. Καὶ ἐδῶ ἀκριβῶς εἶναι τὸ καθῆκον ὅλων τῶν ὀργανώσεων τῆς ἀριστερᾶς. Νὰ διαφωτίζουν τὴν ἐργατικὴ διαφωτίζουν τὴ νεργατικὴ τάξη καὶ νὰ ἐκθέτουν τόσο τὴν Κομμουνιστικὴ ὅσο καὶ τὴ Σοσιαλιστικὴ ἡγεσία ὅταν αὐτή, ὅπως σὲ πολλὰ κόμματα στὴν Εὐρώπη, πάει ἐνάντια στὴ βάση της.

Τί θὰ πρέπει νὰ εἶναι τὸ κοινὸ πρόγραμμα τῆς ἀριστερᾶς καὶ τί μορφὴ θὰ πρέπει νὰ πάρει; Ὑπάρχει βεβαίως ἕνα μίνιμουμ κάτω ἀπὸ τὸ ὁποῖο δὲν πρέπει νὰ κατεβεῖ, ἀλλὰ ὅσο πιὸ ἰδεολογικὰ σφιχτοδεμένος εἶναι ὁ συνασπισμὸς τῆς ἀριστερᾶς τόσο πιὸ ἐνιαῖο καὶ ἀγωνιστικὸ θὰ εἶναι καὶ τὸ κοινὸ πρόγραμμα. Οἱ διαφωνίες ποὺ ὁδήγησαν στὴ διάσπαση τῆς ἀριστερᾶς τὸν περασμένο Σεπτέμβρη, ἦταν βασικὰ ἰδεολογικές. Σ' αὐτὴ τὴν περίπτωση τὸ Κομμουνιστικὸ κόμμα πῆρε σχετικὰ πιὸ σωστὲς θέσεις ἀπὸ αὐτὲς ποὺ ἦταν διατεθειμένη ἡ ἡγεσία τοῦ Σοσιαλιστικοῦ Κόμματος νὰ πάρει. Ἡ ἰδεολογικὴ διαφορὰ καθὼς καὶ οἱ διαφορὲς τακτικῆς διέσπασαν τὸν συνασπισμό. Εἶναι ἀκριβῶς αὐτὴ τὴν μίνιμουμ ἐνιαία γραμμὴ ποὺ θὰ πρέπει νὰ ἀγωνιστοῦν νὰ ὁροῦν τὰ μαζικὰ ἐργατικὰ κόμματα τῆς Γαλλίας στὸ ἐγγὺς μέλλον γιὰ νὰ μπορέσουν νὰ πάρουν τὴν ἐξουσία, ποὺ τόσο κοντὰ βρίσκεται.

Οἱ ἐπέτειοι 25ης Μαρτίου 1ης Ἀπρίλη

και η υποκρισια της αστικης ταξης

Πλησιάζουν οἱ ἐπέτειοι τῆς 25ης τοῦ Μάρτη καὶ τῆς 1ης τοῦ Ἀπρίλη ποὺ θέτουν ἀναγκαστικὰ σὲ κάθε ἐργαζόμενο ποὺ ἀγωνίζεται γιὰ τὴν ἀνεξαρτησία τὴν λαϊκὴ κυριαρχία καὶ τὴν κοινωνικὴ δικαιοσύνη, πολλὰ ἐρωτηματικὰ γιὰ τὴν πορεία καὶ τῆς ἐξελίξεις στὸν Ἑλληνικὸ χῶρο, καὶ γιὰ τὸ τί θὰ πρέπει νὰ γίνει στὸ μέλλον.

Γιατὶ θὰ δοῦμε ὅτι καὶ γιὰ τοὺς δυὸ ἀγῶνες ποὺ γιορτάζουμε ἡ κατάληξη δὲν ἦταν σύμφωνη μὲ τὶς προσδοκίες τοῦ λαοῦ ποὺ ἀγωνίστηκε καὶ ἔκανε ὅλες τὶς θυσίες γιὰ ἕνα καλύτερο μέλλον στὸν τόπο του.

Ἡ ὀχτάχρονη ἐπανάσταση τοῦ 1821 θὰ καταλήξει στὴ δημιουργία ἑνὸς ἐξαρτημένου κράτιδίου, ὅπου κυριαρχεῖ μιὰ ξενόδουλη ἀστικὴ τάξη ποὺ ὑπηρετεῖ τὰ ξένα ἀφεντικά της καταπιέζοντας τὸν Ἑλληνικὸ λαό. Ἡ Βαυαροκρατία μετὰ ἡ Ἀγγλοκρατία καὶ ἡ Ἀμεροκανοκρατία ΩΣ ΤΑ ΣΗΜΕΡΑ εἶναι ἡ κατάληξη ἑνὸς μεγαλειώδους ἀγώνα ποὺ ἔκανε ὁ ρακένδυτος καὶ κατοεσμένος ἑλληνικὸς λαὸς γιατὶ δὲν κατάφερε νὰ παραμερίσει στὴ διάρκεια τοῦ ἀγώνα του ἐκεῖνες τὶς κοινωνικὲς ὁμάδες ποὺ ἀπὸ τὴ φύση τους καὶ τὰ οἰκονομικά τους συμφέροντα εἶναι προδοτικὲς καὶ ἀντίθετες μὲ τὰ συμφέροντα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ γιὰ ἀνεξαρτησία, ἐλευθερία καὶ κοινωνικὴ δικαιοσύνη. Οἱ κοτζαμπάσηδες-φιλικάδες, οἱ φαναριῶτες καὶ ἡ ἐπίσημη Ἐκκλησία, ἡ νεοδημιουργίτη κομπραδόρικη μεταπρατικὴ ἀστικὴ τάξη ποὺ ἡγοῦνται τοῦ ἀγώνα διακηρύσσουν ὑποκριτικὰ τὴν πίστη τους στὸν ἀγώνα καὶ πισώπλατα δημιουργοῦν τὶς καταστάσεις ποὺ θὰ φέρουν τὸ συμβιβασμό.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς Ἐπανάστασης τοῦ 1821 θὰ κρατήσουν τὴν ἐξουσία ὑπηρετώντας τὰ ξένα ἀφεντικά τους καὶ οἱ ἐπαναστάτες λαϊκοὶ ἀγωνιστὲς ποὺ ἔδωσαν ὁλόψυχα τὸν ἑαυτό τους στὸν ἀγώνα θὰ ὁρεθοῦν στὶς φυλακὲς καὶ θὰ καταδιωχθοῦν.

Τὸ ἴδιο θὰ ξαναγίνει μετὰ τὸ ἀντιφασιστικὸ ἔπος τῆς Ἑλληνικῆς ἀντίστασης ἐνάντια στὸ ναζισμὸ (1940—44). Ἡ δεξιὰ ποὺ ὑπηρέτησε τοὺς ναζιστὲς Γερμανοὺς ὅταν πλησιάζει νὰ τελειώσει ὁ πόλεμος θὰ βρεῖ καινούργια ἀφεντικὰ τοὺς Ἄγγλους πρῶτα καὶ μετὰ τοὺς Ἀμεριοκανοὺς καὶ μὲ τὴ βοήθεια τους θὰ χτυπήσει τὸ ἀντιφασιστικὸ κίνημα τῶν Ἑλλήνων ἐργαζομένων.

Ὁ Ἐθνικο-απελευθερωτικὸς ἀγώνας τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ (1955—59) θὰ καταλήξει κι' αὐτὸς σὲ μιὰ ἐξαρτημένη «ἀνεξαρτησία». Ὁ ἀγώνας πατρωναρίστηκε ἀπὸ τὴ δεξιὰ ἡ ὁποία καὶ τοῦ ἡγήθηκε, γιὰ νὰ χτυπήσει κάθε κοινωνικό του περιεχόμενο.

Ἡ ἀδυναμία τῆς ἡγεσίας τοῦ ἐργατικοῦ κινήματος νὰ ἐπέμβει καὶ ἡ ἀστικὴ διακυβέρνηση τῆς Ἑλλάδας ἰσχυροποίησε τὴν Κυπριακὴ δεξιὰ σ' αὐτὴ τὴν πορεία. Ἡ μὴ συμμετοχὴ τῶν Τουρκοκυπρίων στὸν ἀγώνα ἔβαλε τότε τὲς βάσεις τῆς ἐθνικιστικῆς πολιτικῆς ποὺ θὰ ἀκολουθοῦσε ἡ ἀστικὴ τάξη καὶ δημιουργοῦσε ἐκεῖνες τὲς τοπικὲς ἰδιομορφίες ποὺ θὰ ἐκμεταλλευόταν πιὸ ὕστερα ὁ ἰμπεριαλισμὸς γιὰ νὰ φτάσουμε ὅβμα μὲ ὅβμα στὰ σημερινὰ τραγικὰ δεδομένα τῆς ἡμικατοχῆς.

Ἡ ἀστικὴ τάξη προσπαθεῖ νὰ οἰκειοποιηθεῖ αὐτοὺς τοὺς ἀγῶνες, γιορτάζοντας μὲ παγηγυριώτικες γιορτὲς καὶ θερμπαλιστικοὺς λόγους, ἀφαιρώντας φυσικὰ τὸ ἐκρηχτικὸ κοινωνικὸ περιεχόμενο ποὺ εἶχαν.

Ἐμεῖς ὅμως σὰν ἐργαζόμενοι σ' αὐτὲς τὶς ἐπετείους γιορτάζουμε τὸν μεγαλειώδη ἀγώνα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἐνάντια στὴ ξενοκρατία, τὴν ἀποικιοκρατία, τὸν ἰμπεριαλισμό, ἐνάντια στὴν καταπίεση καὶ τὴν ἐκμετάλλευση. Ὁ ἀγώνας συνεχίζεται γιατὶ οἱ στόχοι αὐτοὶ δὲν ὁλοκληρώθηκαν ἀκόμα.

Κι' ἕνα δίδαγμα ποὺ ὁγαίνει ἀπὸ τὴν ἱστορικὴ πεῖρα εἶναι ὅτι μόνον ἐμεῖς σὰν ἐργαζόμενοι μποροῦμε νὰ συνεχίσουμε τὸν ἀγώνα γιατὶ τὸ κεφάλαιο καὶ ἡ ἀστικὴ τάξη θὰ τὸν προδώσουν ἀφοῦ τὰ συμφέροντά τους εἶναι δεμένα μὲ τὸν ἰμπεριαλισμό.

Π. ΛΕΙΔΟΥΡΟΣ

Η ΙΣΡΑΗΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΗ

ΓΙΑ ΑΛΛΗ μιά φορά τό 'Ισραήλ έπιτίθεται καί καταλαμβάνει 'Αραβικά έδάφη έκτοπίζοντας έκατοντάδες χιλιάδες ἄμαχο πληθυσμό, σκοτώνοντας χιλιάδες ἀπ' αὐτούς. Μὲ μιὰ διαφορά: αὐτή τή φορὰ δὲν πρόκειται γιὰ ἁπλὸ περίπατο, γιὰ μιὰ νικηφόρα πορεία ἐνάντια σὲ ἀριθμητικὰ μεγαλύτερες δυνάμεις. Αὐτὴ τὴ φορὰ πολεμοῦν μὲ τεράστιες δυνάμεις καὶ ἀσύγκριτη ὑπεροπλία ἐνάντια σὲ μιὰ δράκα ἀποφασισμένων ἀγωνιστῶν. Εἰκοσιπέντε χιλιάδες στρατός, ποὺ ἀργότερα ἐνισχύθηκε σημαντικά, ἄρτια ἐξοπλισμένος καὶ μὲ κάλυψη πυροβολικοῦ καὶ ἀεροπορίας ἐπετέθηκαν στὸ Νότιο Λίβανο γιὰ νὰ «ἐκκαθαρίσουν» λιγώτερους ἀπὸ δυὸ χιλιάδες Παλαιστινίους. Ἡ τρομαχτικὴ ἀντίδραση ποὺ συνάντησαν δὲν περιορίζεται στὰ στρατιωτικὰ της ἀποτελέσματα. Θὰ ἀποτελέσει σημαντικὸ καταλύτη γιὰ τὴ συνειδητοποίηση ἀπὸ τοὺς ἴδιους τοὺς Ἑβραίους ὅτι ἡ «ἀσφάλεια τοῦ Ἰσραήλ» δὲν μπορεῖ νὰ στηριχτεῖ στὴ δύναμη τῶν ὅπλων καὶ στὴν ἐπεκτατικὴ πολιτική. Ἡ ἀμφισβήτηση τῆς ἀποδοχῆς τοῦ ρόλου τοῦ πληρεξουσίου τῶν ἱμπεριαλιστῶν δὲν θ' ἀργήσει.

ΟΙ ΑΡΑΒΙΚΕΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΙΣ

ΣΟΒΑΡΑ προβλήματα ἀναπόφευκτα θὰ ἀντιμετωπίσουν καὶ οἱ Ἀραβικὲς Κυβερνήσεις. Οἱ λαοί τους ἔχουν μπροστά τους μιὰν ἀλήθεια ποὺ γίνεται κάθε μέρα καὶ πιὸ καθαρή. Παρὰ τὰ μεγάλα λόγια στάθηκαν ἀνίκανες ν' ἀντιμετωπίσουν τὶς Ἰσραηλιτικὲς ἐπιθέσεις καὶ φαίνεται πὼς ἔχουν πιὰ ἀποδεχτεῖ τὴν ὑποταγή. Ἔτσι ἔχουν φτάσει στὸ σημεῖο νὰ ἐπιτρέπουν τὴν σφαγὴ τῶν Παλαιστινίων καὶ τῶν Λιβανέζων ἀπὸ τὸν Ἰσραηλιτικὸ στρατὸ παραμένοντας ἁπλοὶ θεατές. Ταυτόχρονα ἡ ἡρωϊκὴ ἀντίσταση τῶν Παλαιστινίων δείχνει πὼς τὸ Ἰσραὴλ κάθε ἄλλο παρὰ παντοδύναμο εἶναι. Τὸ κλειδὶ βρίσκεται στὸ γεγονὸς ὅτι οἱ Παλαιστίνιοι κρατοῦν σὰν λαὸς τὴν τύχη τους στὰ δικά τους χέρια. Οἱ ἀγωνιστὲς τοῦ Νοτίου Λιβάνου γράφουν τὴν ἱστορία τους μὲ τὴ δική τους θέληση. Δὲν εἶναι ἕνας στρατὸς ποὺ πειθαρχεῖ στὴν τρομοκρατία ἑνὸς καταπιεστικοῦ καθεστῶτος.

ΟΙ ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΗ ΓΑΛΛΙΑ

Η ΑΡΙΣΤΕΡΑ ἔχασε τὶς ἐκλογὲς στὴ Γαλλία. Τὶς ἔχασε γιατὶ τελικὰ οὔτε ἡ ἴδια δὲν πίστεψε στὴ δυνατότητα τῆς ἀλλαγῆς. Τρομοκρατημένοι μπροστὰ στὸν πόλεμο ποὺ τοὺς κήρυξαν οἱ κεφαλαιοκράτες ἀκολούθησαν τὸν δρόμο τῆς διαφωνίας πάνω σὲ ἐπουσιώδη θέματα παρ' ὅλο ποὺ ἤξεραν πὼς θὰ τοὺς στοίχιζε τὶς ἐκλογές. Γιατὶ στὸ τέλος - τέλος ἀντιλαμβάνονταν πὼς ἀκόμα καὶ τὸ δικό της κοινὸ πρόγραμμα δὲν θὰ μποροῦσε νὰ ἀντικόψει τὴν ἀποσύνθεση τοῦ Γαλλικοῦ καπιταλισμοῦ. Τίποτε λιγώτερο ἀπὸ τὴν ἀνατροπὴ τοῦ συστήματος δὲν θὰ μποροῦσε νὰ σώσει τὴν Γαλλία ἀπὸ τὴν συνεχῆ πισωδρόμηση. Ὅμως μιὰ τέτοια ἀνατροπὴ δὲν ἦταν στὴ σκέψη οὔτε τῶν Σοσιαλιστῶν οὔτε τῶν Κομμουνιστῶν. Ὡστόσο οὔτε καὶ ἡ δεξιὰ εἶναι σὲ θέση ν' ἀποτρέψει τὴν κρίση. Πολὺ σύντομα θὰ περάσει ἡ σταθεροποίηση ποὺ πρόσφεραν οἱ ἐκλογὲς καὶ οἱ συγκρούσεις ποὺ θ' ἀκολουθήσουν θὰ ἔχουν πολὺ μεγαλύτερη ἔνταση ἀπ' ὁτιδήποτε μετὰ τὸν Μάη τοῦ 1968.

Η ΑΠΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΑΛΤΟ ΜΟΡΟ

ΥΠΑΡΧΟΥΝ δυὸ ἐκδοχὲς γιὰ τὴν φύση τῶν Ἐρυθρῶν Ταξιαρχιῶν ποὺ ἀπήγαγαν τὸν Ἄλτο Μόρο. Ἡ μιὰ ὅτι εἶναι φασιστικὴ προβοκάτσια γιὰ τὴν δικαιολόγηση στρατιωτικοῦ πραξικοπήματος. Ἡ ἄλλη ὅτι εἶναι πράγματι μιὰ «ὑπεραριστερή» ὁμάδα ποὺ προσπαθεῖ νὰ ἐξαναγκάσει τὴν ἀριστερὰ σὲ ἐπαναστατικὴ πολιτική, ἔστω καὶ ἂν αὐτὸ γίνει μὲ τὴν πρόκληση στρατιωτικῆς δικτατορίας. Ὅποια καὶ νὰ εἶναι τὰ κίνητρα τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι τὸ ἴδιο: ἐνίσχυση τῆς δεξιᾶς, «δικαιολόγηση» φασιστικῆς δράσης ἢ καὶ ἀστυνομικῆς καὶ στρατιωτικῆς καταπίεσης. Θὰ ἦταν ὅμως μυωπία ν' ἀποδώσουμε στὶς Ἐρυθρὲς Ταξιαρχίες τὴν εὐθύνη γιὰ τὴν κρίση στὴν Ἰταλία. Ἡ κρίση εἶναι ἀποτέλεσμα τοῦ ἀδιεξόδου τῆς καπιταλιστικῆς κοινωνίας. Οἱ Ἐρυθρὲς Ταξιαρχίες εἶναι γέννημα τῆς γενικῆς σήψης καὶ τῆς ἀδυναμίας τῶν μαζικῶν κομμάτων τῆς ἀριστερᾶς καὶ ἰδιαίτερα τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος νὰ προσφέρουν ἐπαναστατικὲς προοπτικές. Ἡ τρομοκρατία εἶναι σύμπτωμα τῆς κρίσης, ὄχι αἰτία της.

ΙΤΑΛΙΑ: ΤΟ Κ.Κ.Ι. ΣΤΗΡΙΖΕΙ ΤΗ ΔΕΞΙΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ

Ἡ κυβερνητικὴ κρίση στὴν Ἰταλία φαίνεται προσωρινὰ νὰ ἔχει λυθεῖ μὲ τὴν ἀπόφαση τῶν Εὐρωκομμουνιστῶν νὰ δώσουν τὴν ὑποστήριξή τους στὴν Χριστιανοδημοκρατικὴ Κυβέρνηση Ἀντρεόττι. Ἀπόσυραν ἐπίσης καὶ τὸ αἴτημά τους γιὰ ἄμεση συμμετοχὴ στὴν κυβέρνηση. Τὸ

ΤΖΟΥΛΙΟ ΑΝΤΡΕΟΤΤΙ

ἀποτέλεσμα δηλαδή, σὲ σύγκριση μὲ τὴν κατάσταση ποὺ ἐπικρατοῦσε προηγουμένως, εἶναι πὼς τώρα, οἱ εὐρωκομμουνιστὲς ἔχουν ὑποσχεθεῖ πλέον ΤΥΠΙΚΑ, νὰ ὑποστηρίζουν κοινοβουλευτικὰ τὴν κυβέρνηση καὶ γενικὰ τὴν ἐργατική, οἰκονομικὴ καὶ κοινωνικὴ της πολιτική.

Οἱ τελευταῖες αὐτὲς ἀποφάσεις τοῦ πολιτικοῦ γραφείου τοῦ Κ. Κ. Ἰταλίας εἶναι ἀκόμα ἕνα παράδειγμα τοῦ ρεφορμιστικοῦ χαρακτήρα τοῦ κόμματος αὐτοῦ. Οὔτε κἂν ἔχουν μείνει περιθώρια γιὰ κριτικὴ ὑποστήριξη πρὸς τὴν κυβέρνηση.

Φαίνεται πὼς ὅλα τὰ μέσα ποὺ εἶναι στὴ διάθεση τοῦ Κομμουνιστικοῦ κόμματος, εἰδικὰ τὰ συνδικάτα καὶ οἱ ἐργατικὲς ὀργανώσεις ποὺ ἐλέγχει, χρησιμοποιοῦνται γιὰ τὴν προώθηση καὶ ὑποστήριξη τῆς πολιτικῆς τοῦ Χριστιανοδημοκρατικοῦ καθεστῶτος.

Ὁμάδες τῆς ἀριστερᾶς, ὅπως τὶς Ἐρυθρὲς Ταξιαρχίες, ποὺ ἀπήγαγαν τὴν περασμένη ἑβδομάδα τὸν πρώην πρωθυπουργὸ τῆς Ἰταλίας καὶ ἀρχηγὸ τοῦ Χριστιανο - δημοκρατικοῦ κόμματος Μόρο, ὑποστηρίζουν πὼς εἶναι ὁμάδες ἀριστερῶν ποὺ ὁ εὐνουχισμὸς τοῦ ἐργατικοῦ κινήματος ἀπὸ τὰ παραδοσιακὰ κόμματα τῆς ἀριστερᾶς τοὺς ἔχει ὁδηγήσει σ' αὐτὴ τὴν μορφὴ δράσης.

Λὲν ἐπίσης πὼς προσπαθοῦν μὲ τὴν τρομοκρατική τους δράση νὰ πετύχουν μιὰ φασιστικὴ ἀντίδραση ποὺ ἡ ἴδια θὰ ἀναγκάσει τὰ κόμματα τῆς ἀριστερᾶς, εἰδικὰ τὸ κομμουνιστικὸ νὰ ἀλλάξει τὴν ρεφορμιστική του πορεία.

Ἡ τακτικὴ αὐτὴ εἶναι λανθασμένη ἀλλὰ ἡ διαπίστωση γιὰ τὸν ρόλο τοῦ Κομμουνιστικοῦ κόμματος καὶ τῆς ἡγεσίας του φαίνεται σωστή. Τὸ θέαμα τοῦ Γ. Γ. τοῦ Κομμουνιστικοῦ κόμματος ποὺ στεκόταν ἀνάμεσα στὸν πρωθυπουργὸ τῆς Ἰταλίας καὶ στὸν πρόεδρο τῆς Γερουσίας Φανφάνι, στὴν κηδεία τῶν πέντε σωματοφυλάκων τοῦ Μορό, ποὺ σκοτώθηκαν στὴν ἀπαγωγή, συγκίνησε ἀρκετούς. Αὐτὴ ἡ εἰκόνα ὅμως τῶν Ἰταλῶν πολιτικῶν, ἐνωμένων ἐνάντια στὸ κῦμα βίας ποὺ κλονίζει τὴν χώρα ἦταν πολὺ ἀπατηλή. Τὸ κῦμα βίας ποὺ κλονίζει σήμερα τὴν Ἰταλία δὲν εἶναι κάτι τυχαῖο. Ἔχει πολιτικὴ ὄψη καὶ χαρακτῆρα καὶ εἶναι ἀποτέλεσμα πραγματικῶν πολιτικῶν καταστάσεων. Εὐθύνεται καὶ ἡ ταξικὴ πολιτικὴ τῆς κυβέρνησης καὶ αὐτοὶ ποὺ τὴν ὑποστηρίζουν.

Ο ΜΟΡΟ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΣ

ΑΔΙΣΤΑΚΤΗ Η ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑ ΣΤΟ ΠΑΚΙΣΤΑΝ

Ο ΜΠΟΥΤΟ ΣΕ ΘΑΝΑΤΟ

Τὴν περασμένη ἑβδομάδα δικαστήριο τοῦ Πακιστάν βρῆκε τὸν πρώην Πρωθυπουργὸ Μπούτο ἔνοχο γιὰ φόνο, καὶ γιὰ ἀπόπειρα δολοφονίας. Καταδικάστηκε σὲ θάνατο. Ἐὰν εἶναι πραγματικὰ ἔνοχος ἢ ὄχι, ἀκόμα καὶ ἐὰν τὸν κρεμάσουν ἢ ὄχι δὲν ἔχει καὶ τόση σημασία. Σημασία ἔχει τὸ γεγονὸς πὼς στὸ Πακιστὰν σήμερα δυὸ κόμματα τῆς ἄρχουσας τάξης, ἡ στρατιωτικὴ φεουδαρχικὴ ἀριστοκρατία καὶ ἡ βιομηχανικὴ καὶ ἐμπορικὴ τάξη, συγκρούονται γιὰ τὴν οἰκονομικὴ καὶ πολιτικὴ ἡγεμονία τῆς χώρας.

Ὁ στρατός, κάτω ἀπὸ τὴν ἡγεσία τοῦ στρατηγοῦ Ζία προσπαθεῖ νὰ ἐφαρμόσει στὸ Πακιστὰν τὸ Πακιστανὸ ἀντίστοιχο τῶν Ἑλληνοχριστιανικῶν ἰδεωδῶν. Υἱοθετήθηκε ξανὰ ὁ ἰσλαμικὸς ποινικὸς κώδικας (μόνο ποὺ κόβουν τὰ χέρια καὶ τὰ πόδια κάτω ἀπὸ τὴν ἐπίβλεψη χειρουργοῦ καὶ ἐπιτρέπεται ἡ χρήση τοπικοῦ ἀναισθητικοῦ), ὁτιδήποτε κίνημα πολιτιστικὸ ἢ πολιτικό, φιλελεύθερο ἢ προοδευτικὸ πολεμᾶται μὲ τὸν πιὸ ἀπάνθρωπο τρόπο. Ἀκόμα καὶ βιβλία καταστρέφονται δημοσίως. Ἡ λογοκρισία τῶν μέσων ἐπικοινωνίας, τοῦ σινεμά, τοῦ θεάτρου, εἶναι χαρακτηριστικὰ πιὸ ἀντιδραστικὴ ἀπὸ τὸ ὅτι ἦταν μὲ τὰ προηγούμενα καθεστώτα. Μόνο μὲ αὐτὸ τὸν τρόπο πιστεύουν οἱ στρατιωτικοὶ τοῦ Πακιστὰν πὼς μποροῦν νὰ κρατήσουν πίσω τὴν ἐξέλιξη τῆς χώρας τους καὶ ἐπομένως νὰ προστατέψουν τὰ οἰκονομικὰ καὶ πολιτικά τους συμφέροντα.

Τὸ πόσο καιρὸ θὰ καταφέρει νὰ ἐπιβιώσει τὸ καθεστὼς Ζία μέχρις ὅτου πάρουν πάλι τὴν ἐξουσία οἱ μεσαῖες τάξεις, θὰ ἐξαρτηθεῖ ἀπὸ πολλοὺς ἐσωτερικοὺς καὶ ἐξωτερικοὺς παράγοντες. Τὸ ἐργατικὸ κίνημα ὅμως τοῦ Πακιστὰν πρέπει νὰ ἐκμεταλλευτεῖ μὲ κάθε τρόπο αὐτὴ τὴν διαμάχη μέσα στὴν ἄρχουσα τάξη.

ΑΙΤΗΜΑΤΑ ΣΤΟ D. P. LONDON:

ΜΙΣΘΟΣ - ΩΡΑΡΙΟ - ΜΕΤΑΦΟΡΙΚΑ

Ἐπισκεφθήκαμε τὸ ἐργοστάσιον **D. P. LONDON** τῆς 7.3.78. Στὸ ἐργοστάσιον ἀπασχολοῦνται περὶ τὶς 25 ἐργάτριες καὶ περὶ τοὺς 10 ἐργάτες. Οἱ περισσότεροι εἶναι ἐνταγμένοι στὴν ΠΕΟ πολὺ λίγοι δὲ στὴν ΣΕΚ. Ἡ ἐπίσκεψη ἀπὸ ἐργοστάσιον αὐτό, μᾶς ἔφερε ἀντιμέτωπους μὲ ἕνα σωρὸ ἀπὸ προβλήματα, γενικὰ καὶ εἰδικά.

Σὰν κύρια καὶ ἐπείγοντα προβλήματα, ὅπως ἀντιμετωπίζονται ἀπὸ τὶς ἐργάτριες, θεωροῦνται ὁ μισθός, τὸ ὡράριο καὶ ἡ πληρωμὴ ἀπὸ μέρους τοῦ ἐργαστασιάρχη τοῦ δευτέρου λεωφορείου, πρόβλημα τὸ ὁποῖον δὲν ὑπάρχει στὰ ἄλλα ἐργοστάσια.

Ὅσον ἀφορᾶ τὴν μισθοδοσία — οἱ ἐργάτριες ἀμείβονται μηνιαίως. Γενικὰ οἱ μισθοὶ εἶναι ἐξευτελιστικοὶ συγκρινόμενοι μὲ τὸ κόστος ζωῆς, ἀλλὰ ἡ κατάσταση εἶναι ἀκόμα χειρότερη ὅσον ἀφορᾶ τὶς παλιὲς ἐργάτριες οἱ ὁποῖες μολονότι μερικὲς φορὲς ἐργάζονται ἐδῶ γιὰ 10 καὶ 11 χρόνια, ἀμείβονται μὲ 2 καὶ 3 λίρες περισσότερα ἀπὸ ἐργάτριες τῶν 3 χρόνων.

Ὅλα τοῦτα τὰ καυτὰ προβλήματα οἱ συντεχνίες δὲν τὰ ἀντιμετωπίζουν μὲ τὴν ἀπαιτούμενη ἀποφασιστικότητα.

Ἀκούσαμε, ἀπὸ τὸ στόμα ἐργατριῶν γιὰ τὸν ρόλο τῶν συντεχνιακῶν, ποὺ δὲν παίρνουν ζεστὰ τὸ θέμα τῆς προώθησης τῶν αἰτημάτων τους.

Ἀποτέλεσμα τοῦ ρόλου αὐτοῦ τῶν συντεχνιῶν ἦτο νὰ δημιουργηθεῖ δυσπιστία καὶ ἀγανάκτηση ἐκ μέρους τῶν ἐργατριῶν ὅσον ἀφορᾶ τὰ αἰτήματα καὶ τὴν ἐπίλυσή τους, —ἐδῶ καὶ μερικοὺς μῆνες ἀναβάλλονται συνεχῶς, ἐνῶ ἡ παλιὰ σύμβαση ἔχει λήξει— καὶ ὑπάρχει γενικὸς ἀναβρασμὸς στὸ ἐργοστάσιο.

Οἱ τελευταῖες πληροφορίες ποὺ ἔχουμε εἶναι ὅτι οἱ συντεχνίες, μετὰ τὶς τελευταῖες ἐπαφὲς ποὺ εἶχαν μὲ τὴν ἐργοδοσία, ἔχουν καταλήξει σὲ κάποια συμφωνία ὅσον ἀφορᾶ τὰ αἰτήματα. Συγκεκριμένα κατέληξαν σὲ μιὰ δεσμευτικὴ σύμβαση 2 χρόνων κατὰ τὴν ὁποία θὰ δοθεῖ αὔξηση £9 γιὰ τὸ 1978 καὶ £4.500 γιὰ τὸ 1979. Αὔξηση ἡ ὁποία φυσικὰ πρέπει νὰ θεωρηθεῖ μηδαμινὴ συγκρινόμενη μὲ τὸ ἀσταμάτητο ὕψωμα τῶν τιμῶν. Ἐπίσης ἔχει μετωθεῖ τὸ ὡράριον ἀπὸ 42½ ὧρες σὲ 41½ καὶ ἔχει δεχτεῖ ἡ ἐργοδοσία καὶ τὴν πληρωμὴ τοῦ δευτέρου λεωφορείου.

Ἡ σύμβαση δὲν ἔχει ὑπογραφεῖ ἀκόμα γιατὶ δὲν ἱκανοποιεῖ οὔτε τὶς νέες, ἀλλὰ προπάντων τὶς παλιὲς ἐργάτριες, ποὺ ἔχουν ξεκινήσει μὲ πολὺ χαμηλὸν μισθόν.

Οἱ νέες πάλιν ἐργάτριες εἶναι ἀποφασισμένες, ἐὰν τελικὰ δὲν συμφωνηθεῖ μεγαλύτερη αὔξηση γιὰ τὶς παλιές, νὰ συμπαρασταθοῦν στὶς ἀδικημένες συναδέλφισσές τους, βλέποντας ὅτι θὰ ἔχουν ν' ἀντιμετωπίσουν καὶ αὐτὲς τὸ ἴδιο πρόβλημα μὲ νεοπροσλαμβανόμενες ἐργάτριες, ἔτσι ποὺ τὸ πρόβλημα νὰ διαιωνίζεται.

ΜΙΛΟΥΝ ΟΙ ΙΔΙΕΣ ΟΙ ΕΡΓΑΤΡΙΕΣ

ΜΙΣΘΟΣ

—Ὄχι, δὲν εἶμαι καθόλου εὐχαριστημένη. Μὲ ἑφτὰ χρόνια ὑπηρεσία παίρνω μόνο £41. Οἱ ἀνάγκες τῆς ζωῆς εἶναι πολὺ μεγάλες. Πῶς νὰ ζήσουμε. Πρέπει κάτι νὰ γίνει. Οἱ συντεχνίες ὅλο λόγια εἶναι.

—Μὲ 12 χρόνια ὑπηρεσία παίρνω £45 καὶ ἀπὸ αὐτὰ ἔχω νὰ πληρώσω καὶ δύο λεωφορεῖα. Γιὰ ἐννιὰ χρόνια τώρα κάνουν συναντήσεις οἱ συντεχνίες μὲ τὸν μάστορο γιὰ νὰ μᾶς πληρώνει τὸ δεύτερο λεωφορεῖο, ὅπως στὰ ἄλλα ἐργοστάσια, ἀλλὰ τίποτε δὲν ἔχουν πετύχει. Δὲν δουλεύω γιὰ γοῦστο, πρέπει νὰ βοηθήσω τὸν ἄντρα μου, ἀφοῦ ἔχω καὶ τρία παιδιά. Πῶς νὰ τὰ βγάλει πέρα μόνος του.

—Ἐγὼ εἶμαι πρόσφυγας. Ἔμενα σὲ τσαντήρι καὶ ἀναγκάστηκα νὰ ἔρθω ἐδῶ νὰ δουλέψω μὲ £32 τὸν μῆνα. Ἀπὸ αὐτὰ ἕνα νὰ πληρώσω **καὶ £7.500** τὸν μῆνα γιὰ τὰ λεωφορεῖα. Οἱ συντεχνίες δὲν ξέρουμε τί κάνουν. Ἔρχονται καὶ βλέπουν τοὺς μαστόρους καὶ ἐμᾶς δὲν μᾶς λὲν τίποτε.

—Ἐργάζομαι 5 χρόνια καὶ παίρνω £39 τὸν μῆνα. Δὲν μπορῶ νὰ μὴν δουλέψω γιατὶ εἶμαι χήρα καὶ ἔχω καὶ δυὸ γιοὺς στρατιῶτες. Δὲν τὰ βγάζω πέρα, ἀλλὰ τί νὰ κάνω. Δὲν μπορῶ νὰ κάτσω. Πρέπει νὰ ζήσουμε.

—Εἶμαι στὸ ἐργοστάσιον 6 μῆνες καὶ παίρνω £32 τὸν μῆνα. Καὶ ἀπὸ αὐτὰ πληρώνω καὶ τὰ μεταφορικά. Τώρα εἶμαι ἐλεύθερη. Τί θὰ γίνει ὅταν παντρευτῶ. Οἱ μαστόροι ἀκριβώνουν τὰ προϊόντα τους καὶ παίρνουν χιλιάδες λίρες. Γιατί δὲν μᾶς δίνουν καὶ μᾶς αὔξηση νὰ μποροῦμε νὰ ζήσουμεν. Ἡ συντεχνία συνέχεια μᾶς λέει τι θὰ τὰ κανονίσει ἀλλὰ νομίζω δὲν μᾶς ἐνημερώνει ἱκανοποιητικά. Ἔχει νὰ κάνει μόνον μὲ τοὺς μαστόρους ὄχι μὲ μᾶς. Φωνάζουμεν, μᾶς καλοπιάνουν καὶ ὅλα σταματοῦν ὡς ἐδῶ.

ΑΙΤΗΜΑΤΑ - ΣΥΝΤΕΧΝΙΕΣ ΣΤΕΡΗΣΗ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΑΠΕΡΓΙΑΣ

Τὰ βασικὰ προβλήματα εἶναι ὁ μισθὸς — νὰ αὐξηθεῖ καὶ νὰ πληρωνόμαστε κάθε ἑβδομάδα — τὸ ὡράριον — 42½ ὧρες ἀντὶ 40 ὧρες σὲ ἄλλα ἐργοστάσια, καὶ τὸ δεύτερον λεωφορεῖον ποὺ δὲν μᾶς πληρώνουν. Οἱ συντεχνίες μᾶς εἶπαν ὅτι ἔχουν συναντηθεῖ καὶ μὲ τὸ ὑπουργεῖον ἐργασίας. Μᾶς εἶπαν ὅτι ἐπρόκειτο νὰ κανονιστοῦν μέσα στὸν Γεννάρη ἀλλὰ τίποτε δὲν ἔγινεν. Ἐὰν μέχρι τὴν ἄλλη ἑβδομάδα δὲν ἔχουμε ἀποτελέσματα θὰ κατεβοῦμεν σὲ ἀπεργίαν. Δὲν σηκώνει ἀναβολή.

—Οἱ συντεχνίες ὑποσχεθῆκαν ὅτι μέχρι τὴν ἄλλη ἑβδομάδα θὰ ἔχουν ἀποτελέσματα γιὰ τὰ αἰτήματά μας. Ἂν δὲν γίνει τίποτε θὰ κατεβοῦμεν σὲ ἀπεργίαν. Δὲν πρόκειται νὰ μᾶς καθυστεροῦν ἄλλο, εἴμαστε ἀποφασισμένες. Δὲν ξέρουμε τί λέει ὁ διομηχανικὸς κώδικας. Ὑπογράφουμε στὰ τυφλά.

—Ἂν δὲν μᾶς δώσουν αὔξηση νὰ μᾶς λιγοστέψουν τὶς ὧρες καὶ νὰ μᾶς πληρώσουν τὸ δεύτερο λεωφορεῖον θὰ κατεβοῦμεν σὲ ἀπεργίαν. Ὅλοι μᾶς κοροϊδεύουν. Δὲν θὰ τὸ ἀνεκτοῦμεν ἄλλο. Δὲν ξέρω ἂν ἀπαγορεύεται ἡ ἀπεργία ἢ ὄχι, ἐμεῖς πάντως θὰ κατεβοῦμεν.

—Ἂν χρειαστεῖ θὰ κατεβοῦμεν σὲ ἀπεργίαν. Πόσον καιρὸν θὰ περιμένουμε. Κάνουν συναντήσεις οἱ συντεχνιακοὶ μὲ τοὺς ἐργοδότες καὶ ἐμᾶς δὲν μᾶς λὲν τίποτε. Τὸν τελευταῖον λόγον τὸν ἔχουμεν ἐμεῖς.

ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ

Δὲν ξέρω τί γίνεται μὲ τὶς ἀπολύσεις, νομίζω ὅμως ὅτι πρέπει νὰ ἔχουν σοβαρὸ λόγο γιὰ νὰ σὲ διώξουν, ἀλλὰ καὶ τότε θὰ μᾶς ἀποζημιώσουν. Δὲν ξέρω τί ἔχουν ὑπογράψει οἱ συντεχνίες. Δὲν μᾶς ἐξηγοῦν.

—Ἂν ἀπολύσουν ἔστω καὶ μίαν κοπέλα θὰ κατεβοῦμε σὲ ἀπεργίαν. Εἴμαστε ὅλες συνεργονημένες γιὰ τοῦτο.

—Νομίζω ὅτι μόνον ἂν κλέψεις δικαιοῦται νὰ σὲ ἀπολύσει. Δὲν ξέρω τί γίνεται μὲ τὶς ἄλλες περιπτώσεις. Πάντως ἐγώ, ὅταν χρειάστηκε νὰ φύγω ἀπὸ τὸ ἐργοστάσιον γιὰ νὰ πάω στὸν γιατρὸ καὶ δὲν μοῦ ἐπέτρεψαν, ἔφυγα χωρὶς ἄδειαν καὶ μὲ ἀπέλυσαν. Τελικὰ τὰ κανόνισεν ἡ συντεχνία, ἀλλὰ δὲν μοῦ πλήρωσαν τὶς μέρες ποὺ ἔκατσα.

—Δὲν ξέρω πότε μποροῦν οἱ μαστόροι νὰ μᾶς ἀπολύουν. Πάντως ἔχουμεν περίπτωση κοπέλας ποὺ ἔδιωξαν γιατὶ ἐνῶ ἦταν ἐργάτρια καὶ δούλευε κανονικὰ τὶς ὧρες τῆς, εἶχαν ἀπαίτηση νὰ καθαρίζει κιόλας καὶ ἐπειδὴ δὲν ἐπρόφταινε τὴν ἀπέλυσαν.

ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

—Ἡ ζέστη εἶναι μεγάλο πρόβλημα. Πέρσι τὸ καλοκαίρι ἀναγκαστήκαμε γιὰ 2-3 μέρες νὰ κάνουμε στάση ἐργασίας γιατὶ δὲν ἀντέχαμεν ἄλλο. Ἡ ὀροφὴ ἦταν μὲ τσίγγους καὶ δὲν εἴχαμεν οὔτε ἀνεμιστῆρας. Τὸ εἴπαμε στὴν συντεχνία ἀλλὰ δὲν τὸ ὑποστήριξεν. Μετὰ τὴν ἀπεργίαν ὅμως ἀναγκαστήκαν νὰ ἀλλάξουν τὴν ὀροφή.

—Ἄλλο πρόβλημα ἐδῶ στὸ ἐργοστάσιον εἶναι ὅτι δὲν ἔχουμεν τουαλέττες. Φυσικὰ εἶναι καὶ τὸ διάλειμμα. Μισὴ ὥρα, γιὰ νὰ σταματήσεις τὴ δουλειά σου νὰ πᾶς στὸν πιὸ κάτω ὄροφο νὰ φᾶς καὶ νὰ ἐπιστρέψεις. Δὲν ξέρω πῶς προλαβαίνουμεν.

—Καὶ τὸ ζήτημα τοῦ διαλείμματος εἶναι σοβαρὸ γιὰ μᾶς. Δὲν ἔχεις τὴν εὐκαιρία νὰ ξεκουραστεῖς λίγο. Πολλὲς φορὲς εἴμαστε ἀναγκασμένες νὰ δουλεύουμε καὶ 5 καὶ 10 λεπτὰ συντομεύοντας τὸ διάλειμμα, ἀλλὰ στὴν ὥρα μας ἀκοιβῶς ἀπαιτοῦν νὰ εἴμαστε πίσω.

Α. ΞΥΣΤΡΑ

dP
LONDON

Η ΕΠΙΘΕΣΗ ΤΟΥ Κ.Ο.Γ. ΤΗΣ ΠΕΟ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΑΠΟΨΕΙΣ ΤΗΣ «Σ.Ε.»

Πεο και αγωνας για ισομισθια των γυναικων

Στὶς 7 τοῦ Ὀχτώβρη 1977 ἡ Σ. Ε. δημοσίευσε μιὰ ἔρευνα στὴ Βιομηχανικὴ περιοχὴ Λεμεσοῦ γιὰ τὶς γυναῖκες - ἐργάτριες, τὲς συνθῆκες δουλειᾶς καὶ τὶς ἀπολαβὲς τους. Στὴν ἴδια ἔκδοση δημοσιεύσαμε σχετικὴ συνέντευξη μὲ τὴν σ. κ. Βανέζου τῆς ΠΕΟ καὶ διατυπώσαμε μερικὲς ὀπόψεις γιὰ τὸ πρόβλημα καὶ τὴν πολιτικὴ τῶν συντεχνιῶν πάνω στὸ θέμα. Στὶς 21 τοῦ Ὀχτώβρη δημοσιεύσαμε ἄρθρο τοῦ σ. Α. Λάμπρου ποὺ σχολίασε τὴν συνέντευξη ποὺ μᾶς ἔδωσε ἡ σ. Βανέζου.

Στὶς 26 τοῦ περασμένου Φεβράρη μιλώντας στὴ Παγκύπρια Σύσκεψη Γυναικῶν Ἐργατοϋπαλλήλων τῆς ΠΕΟ ὁ Κ.Ο.Γ. τῆς Ὁμοσπονδίας σ. Π. Βαρνάβα, προσπάθησε νὰ δώσει μιὰ ἐκτενῆ ἀπάντηση στὶς θέσεις τῆς Σ.Ε. Τὸ «Ἐργατικὸ Βῆμα», ἐκφραστικὸ ὄργανο τῆς ΠΕΟ ποὺ δημοσίευσε τὴν ὁμιλία του στὶς 9 Μαρτίου 1978 τὴν χαρακτήρισε «ἀπάντηση - ράπισμα γιὰ τοὺς ἐπικριτές της» (τῆς ΠΕΟ). Δυστυχῶς ἡ ὁμιλία - ἀπάντηση προσπαθεῖ νὰ παρουσιάσει τὰ ἐλατήρια τῆς Σ.Ε. σὰν ἄσχετα μὲ τὰ προβλήματα τῶν ἐργαζομένων χρησιμοποιώντας ἀτεκμηρίωτους χαρακτηρισμοὺς καὶ ἀνακρίβειες. Ἀκόμα, προσπαθεῖ νὰ παρουσιάσει τὴν Σ.Ε. σὰν ἐχθρὸ τῆς ΠΕΟ προβάλλοντας σὰν ὑποστήριξή της ἀπέναντι στὴν κριτική μας ὄχι τὸ πρόγραμμα τῆς ΠΕΟ γιὰ τὴν ἐπίτευξη τῆς ἴσης ἀμοιβῆς γιὰ ἴση ἐργασία, ἀλλὰ τὴν ἀγωνιστικὴ παράδοση τῆς Ὁμοσπονδίας καὶ τὰ ἐπιτεύγματά της.

Ἀλλὰ ἂς πάρουμε τὴν ὁμιλία κάπως πιὸ λεπτομερειακὰ γιὰ νὰ καταλάβουμε καλύτερα ποῦ βρίσκεται τὸ πρόβλημα. Στὴν ἀρχὴ τῆς ὁμιλίας ὁ σ. Βαρνάβα ἀναφέρει:

«Τὶς τελευταῖες μέρες ἄρχισε ἀπὸ μερικοὺς κύκλους μιὰ ἀνοικτὴ καὶ μποροῦμε νὰ ποῦμε συστηματικὴ ἐπίκριση ἐναντίον τῆς ΠΕΟ ὅτι «δὲν διεξάγει ἀγῶνες γιὰ ἴση ἀμοιβὴ τῶν γυναικῶν», καὶ νὰ ὑποδεικνύεται στὴν ΠΕΟ ὅτι «ἡ ἐπιτυχία ἑνὸς τέτοιου ἀγῶνα δὲν εἶναι δυνατὸ νὰ ἐξασφαλιστεῖ μὲ βάση τὴν καλὴ θέληση τῆς Κυβέρνησης ἀλλὰ μὲ συστηματικὴ κινητοποίηση τῶν γυναικῶν γιὰ διεκδίκηση ἴσων ἀμοιβῶν». Καὶ γιὰ νὰ εἴμαστε περισσότερο συγκεκριμένοι. Αὐτὰ ὑποδεικνύονται ἀπὸ τὴν ἐφημερίδα «Σοσιαλιστικὴ Ἔκφραση».

Ἡ Σ.Ε. εἶναι μιὰ Μαρξιστικὴ νεολαϊστικὴ ἐφημερίδα. Στὸχος της εἶναι ἡ ἀνάλυση τῆς Κυπριακῆς κοινωνίας μέσα ἀπὸ τὰ συγκεκριμένα προβλήματα ποὺ παρουσιάζει, ἡ τοποθέτησή της πάνω σ' αὐτὰ καὶ ἡ συζήτηση τους ἀπὸ τὴν Κυπριακὴ νεολαία γιὰ νὰ βοηθήσει στὴ δημιουργία τῶν ἀνθρώπων ποὺ θὰ μποροῦσαν ν' ἀνταποκριθοῦν στὰ τεράστια καθήκον τῆς κοινωνικῆς ἀλλαγῆς. Ἀναπόσπαστο κομμάτι αὐτῆς τῆς προσπάθειας εἶναι, ἡ τουλάχιστον πρέπει νὰ εἶναι, καὶ ἡ κριτικὴ κάθε δεσμοῦ τῆς κοινωνίας συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ὀργανώσεων τῆς ἐργατικῆς τάξης. Καὶ ἀσφαλῶς μιὰ κριτικὴ δὲν μπορεῖ, καὶ δὲν πρέπει, νὰ γίνεται μὲ ὑπονοούμενα: ΠΡΕΠΕΙ νὰ εἶναι ἀνοικτή, γιὰ νὰ ξέρει ὁ καθένας ποὺ στέκεται καὶ νὰ μπορέσει νὰ ἐπιτελέσει τὸν στόχο της. Καὶ ἡ κριτικὴ τῆς Σ.Ε. ΗΤΑΝ ἀνοικτή.

Πολὺ θὰ θέλαμε ἀκόμα νὰ διατηρήσουμε καὶ συστηματικὴ κριτική. Χωρὶς συστηματικὴ ἀντιμετώπιση τῶν προβλημάτων τὰ ἀποτελέσματα ἑνὸς ἢ δυὸ ἀοθρῶν δὲν μποροῦ νὰ θεωρηθοῦν ἱκανοποιητικά. Δυστυχῶς λόγω τῆς φύσης καὶ τοῦ μεγέθους τῆς ἐφημερίδας μας μόνο σὲ δυὸ ἐκδόσεις ἀσχοληθήκαμε μὲ τὸ συγκεκριμένα θέμα. Εἶναι λοιπὸν ἐκληκτικὸ τὸ ὅτι ὁ σ. Βαρνάβα μᾶς «κατηγορεῖ» γιὰ «συστηματικὴ ἐπίκριση» ἐναντίον τῆς ΠΕΟ ὅτι «δὲν διεξάγει... κλπ.». Ἀκόμα πιὸ ἐκληκτικὸ εἶναι ὅτι ΤΕΣΣΕΡΙΣ ΜΗΝΕΣ ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ὁ σ. Βαρνάβα ἀναφέρεται σ' αὐτὸ σὰν «τὶς τελευταῖες μέρες».

Πολὺ σωστό, ἂν ἐλεῖπαν ὅσα σημειώνουμε μὲ παρενθέσεις, ὁ Κ.Ο.Γ. τῆς ΠΕΟ συνεχίζει:

«Δηλαδὴ μὲ λίγα λόγια (ἐπι)κρίνεται ἡ ΠΕΟ καὶ τὸ συντεχνιακὸ της κίνημα ὅτι δὲν ἐφαρμόζουν ὀρθὴ πολιτικὴ γιὰ τὴ βελτίωση τῆς θέσης τῶν ἐργατριῶν καὶ γενικὰ τῶν γυναικῶν ἐργαζομένων».

Γιὰ τὴν ΠΕΟ αὐτὴ εἶναι μιὰ βασικὴ παρατήρηση, (γιὰ τὴν ὁποία θὰ ἀναφερθοῦμε ἀργότερα) ἀλλὰ ἡ ΠΕΟ ἀρνεῖται νὰ μὴν ποῦμε ὅτι εἶναι μιὰ σοβαρὴ κατηγορία), ποὺ νομίζουμε ὅτι ἔχουμε ὑποχρέωση νὰ τὴν ἀπαντήσουμε».

Ἡ διαφορὰ μας μὲ τὴν πολιτικὴ τῆς ΠΕΟ πάνω στὸ θέμα εἶναι διαφορὰ προσέγγισης. Νομίζουμε πὼς ἐκφράστηκε ἀρκετὰ καθαρὰ ἀπὸ τὴ συνέντευξη ποὺ μᾶς ἔδωσε ἡ σ. Μ. Βανέζου καὶ τὸ ἀπαντητικὸ ἄρθρο τοῦ σ. Α. Λάμπρου. Ἡ σ. Βανέζου, ἐκφράζοντας σωστὰ αὐτὸ ποὺ πιστεύουμε πὼς εἶναι ἡ πολιτικὴ τῆς ΠΕΟ ἀναφέρει:

«Ἡ Κυβέρνηση σὲ συνεργασία μὲ τὴν ἐργοδοτικὴ πλευρὰ θὰ πρέπει νὰ ἐντείνουν τὶς προσπάθειές τους καὶ νὰ προχωρήσουν ἀποφασιστικὰ καὶ συγκεκριμένα τὴν ἀντιμετώπιση τοῦ προβλήματος (τῶν ἐργαζομένων μητέρων) ἱδρύοντας βρεφοκομικοὺς καὶ παιδικοὺς σταθμούς...» κλπ. (Σ.Ε. 7.10.77).

Ἀντίθετα ὁ σ. Λάμπρου παρατηρεῖ:

«Πιστεύουμε πὼς εἶναι μάταιο νὰ περιμένουμε ἀπὸ τοὺς ἐργοδότες τὴν καλὴ διάθεση γιὰ τὴν ἐξυπηρέτηση τῶν δικαιωμάτων τῶν ἐργαζομένων. Γιὰ νὰ γίνει κάτι τέτοιο εἶναι ἀναγκαῖο τὸ ἀνέβασμα τοῦ ἐπιπέδου τοῦ ἀγώνα τῶν ἐργαζομένων καὶ ὁποιαδήποτε παραχώρηση ἀπὸ τοὺς ἐργοδότες μπορεῖ ν' ἀποσπαστεῖ μόνο μὲ ἀγῶνα. (Σ.Ε. 21.10.77).

Βέβαια οἱ δυὸ θέσεις εἶναι πιὸ πάνω ἐκφρασμένες πολὺ ἀπόλυτα. Οὔτε ἡ ΠΕΟ ἀρνεῖται τελείως ὅλες τὶς μορφὲς ἀγῶνα τῆς ἐργατικῆς τάξης, οὔτε ἡ Σ.Ε. ἀποκλείει ἐντελῶς ἐπὶ μέρους παραχωρήσεις τῆς ἐργοδοσίας. Εἶναι διαφορὰ ἐμφάσης ὅμως τόσο σοβαρὴ ποὺ γίνεται διαφορὰ οὐσίας. Μιὰ διαφορὰ ποὺ ἔπρεπε νὰ θιγεῖ καὶ πρέπει νὰ συζητηθεῖ γιὰ τὸ καλὸ τοῦ ἐργατικοῦ κινήματος καὶ τῆς ΠΕΟ εἰδικότερα. Πῶς ἀπαντᾶ ὁ Κ.Ο.Γ. τῆς ΠΕΟ;

«Τὸ πρῶτο ποὺ πρέπει νὰ ποῦμε εἶναι ὅτι ἐκεῖνοι ποὺ ἐπικρίνουν ἢ ποὺ κατηγοροῦν τὴν ΠΕΟ καὶ τὴν

η εξελιξη του εργατικου κινηματος και συγχρονα προβληματα του σοσιαλισμου

Η ΑΠΟΙΚΙΑΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΤΑ «ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΑ» ΚΑΘΕΣΤΩΤΑ ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΜΕΡΟΣ Β

Στὸ προηγούμενο ἄρθρο προσπαθήσαμε νὰ δώσουμε ἀπὸ μιὰ θεωρητικὴ σκοπιὰ τὰ προβλήματα ποὺ ἀντιμετωπίζει μιὰ ὑποανάπτυκτη χώρα στὴ μετάβασή της ἀπὸ ἕνα ἀποικιακὸ ἢ ἡμιαποικιακὸ καθεστὼς στὴν ἀνεξαρτησία. Τὸ βασικὸ πρόβλημα εἶναι τὸ πρόβλημα τῆς ἀνάπτυξης ποὺ ἀπὸ τὴ μιὰ δὲν μπορεῖ νὰ λυθεῖ μὲ τὴ διατήρηση οἰκονομικῶν δεσμῶν μὲ τὶς ἀνεπτυγμένες χῶρς γιατὶ οἱ τελευταῖες ἀπομυζοῦν τὴν εὔθραυστη οἰκονομία τῶν νεοανεξάρτητων χωρῶν, ἐνῶ ἀπὸ τὴν ἄλλη μιὰ ἀπομονωμένη ἀνάπτυξη εἶναι ἀδύνατη γιατὶ ὑπάρχει ἔλλειψη τῆς ἀπαραίτητης τεχνολογίας καὶ τῶν ἀναγκαίων κεφαλαίων. Ἀναγνωρίζοντας τὸ πρῶτο οἱ νεοανεξάρτητες χῶρες περνοῦν ἀπὸ μιὰ «προοδευτικὴ» περίοδο κατὰ τὴν ὁποία ἀγωνίζονται νὰ ἀπαλλαγοῦν ἀπὸ τὰ ἰμπεριαλιστικὰ δεσμὰ γιὰ νὰ σκοντάψουν στὸ δεύτερο.

ΓΚΑΝΑ

Ἕνα δραματικὸ παράδειγμα μιᾶς τέτοιας πορείας εἶναι ἡ προσπάθεια τοῦ Νκρούμα νὰ ὁδηγήσει τὴ Γκάνα στὸ δρόμο τῆς ἀνάπτυξης. Ὁ Νκρούμα φυλακίστηκε γιὰ τὴν πολιτική του δράση ἀπὸ τοὺς Ἄγγλους τὸ 1950, ὅταν ἡ Γκάνα ἦταν ἀκόμα ἡ Βρεττανικὴ ἀποικία τῆς Χρυσῆς Ἀκτῆς. Ἀποφυλακίστηκε τὸ 1951, ὅταν τὸ κόμμα του κέρδισε τὶς ἐκλογές, καὶ ἔγινε πρωθυπουργός. Τὸ 1957 ἐγκαθιδρύθηκε ἡ ἐπικράτεια τῆς Γκάνα καὶ ὁ Νκρούμα ἔγινε προέδρος της. Τὸ 1960 ἡ Γκάνα ἀνακηρύχτηκε σὲ ἀνεξάρτητη δημοκρατία. Ὁ Νκρούμα ἀκολούθησεμιὰ φιλόδοξη πολιτικὴ βιομηχανικῆς ἀνάπτυξης μὲ δάνεια ἀπὸ τὴ θνῆ Τράπεζα, τὴ Βρεττα- καὶ τὶς ΗΠΑ. Ἡ ἀδυναδμὼς αὐτῆς τῆς πολιτι- νὰ φέρει σύνταμα πρακὰ ἀποτελέσματα, ἄρχισε δημιουργεῖ ἐσωτερικὲς δυ- ἐσκειες ποὺ ἐπιδεινώνον- ἀπὸ τοὺς ἰμπεριαλιστὲς δὲν ἔβλεπαν μὲ καλὸ μάτην ἀδέσμευτη πολιτική. Προσπαθώντας νὰ καταεμήσει τὴν ὑπόσκαψή του ἀντιδραστικοὺς πολιτικοὺς δικαστικοὺς ποὺ σὲ πολπεριπτώσεις ἐνεργοῦσαν μέρους τῶν ἰμπεριαλιστῶν κρούμα ἐφάρμοσε μὲ δηνήφισμα νέο σύνταγμα ποὺ νοσοῦσε μονοκομματικὸ σύνμα μὲ μόνο κόμμα τὸ διτου.

Ἀκολούθησε οἰκονομικὸς εμος ἀπὸ τοὺς ἰμπεριαλιες ἐνάντια στὴ Γκάνα, ποὺ ἄφηκε πρὸς τὴ Σοβιετικὴ νωση γιὰ οἰκονομικὴ βοήα. Τὸ 1966 ἕνα στρατιωτιπραξικόπημα ἀνέτρεψε τὸν κρούμα ἐνῶ βρισκόταν γιὰ τίμη ἐπίσκεψη στὸ Πεκῖ καὶ ἡ προοδευτικὴ περίος τῆς Γκάνα πῆρε τέλος. πὸ τότε ἡ ἱστορία της εἶναι ἡ ἱστορία καταπίεσης, ἀναραχῆς καὶ ἀλλεπάλληλων ἀποτυχημένων καὶ πετυχημένων πραξικοπημάτων. Ἡ ἐπιστροφὴ στὴν ἰμπεριαλιστικὴ ἐξάρτηση εἶχε συντελεσθεῖ.

ΟΥΓΚΑΝΤΑ

Τὸ 1962 τὸ Βρεττανικὸ προτεκτοράτο τῆς Οὐγκάντα ἀπέκτησε τὸ δικαίωμα τῆς αὐτοκυβέρνησης καὶ ὁ Μίλτων Ὀμπότε ἔγινε πρωθυπουργός. Ἕνα χρόνο ἀργότερα ἡ χώρα ἀνακηρύχθηκε σὲ Δημοκρατία καὶ τὸ 1966 ὁ Δρ Ὀμπότε ἔγινε Πρόεδρος.

Παρ' ὅλες τὶς ἀναπτυξιακὲς προσπάθειες ἡ χώρα συνέχιζε νὰ ἀντιμετωπίζει τεράστια προβλήματα. Ἀναγνωρίζοντας τὸν ἀναστατικὸ ρόλο τῶν ξένων ἑταιριῶν, ἰδιαίτερα τῶν Βρεττανικῶν καὶ τῶν Ἀμερικανικῶν, ὁ Δρ Ὀμπότε ἀνακοίνωσε τὴν πρόθεσή του νὰ τὶς ἐθνικοποιήσει. Πρωτοῦ ὁμως προλάβει νὰ τὸ κάμει οἱ Βρεττανοὶ καὶ οἱ Ἀμερικανοὶ ὑποκίνησαν τὴν ἀνατροπή του ἀπὸ τὸν Ἴντι Ἀμίν, τὸν τότε ἀρχηγὸ τοῦ στρατοῦ, ὁ ὁποῖος ἀκύρωσε τὶς ἐθνικοποιήσεις. Ὡστόσο ἡ γνωστὴ ἀνισόρροπη συμπεριφορὰ τοῦ Ἀμὶν δημιούργησε ἀρκετὰ προβλήματα καὶ στοὺς ἴδιους, ὄχι ὅμως ἀκόμα ἀρκετὰ ὥστε νὰ ἀντισταθμίσουν τὸ οἰκονομικὸ ὄφελος ποὺ τοὺς πρόσφερε ἡ ἀνατροπὴ τοῦ Ὀμπάτε. Τοὺς φοβίζει πολὺ περισσότερο μιὰ ἐπανάσταση στὴν Οὐγκάντα παρὰ ὁποιοιδήποτε ἐξευτελισμοὶ ἀπὸ τὸν Ἀμίν.

ΑΙΓΥΠΤΟΣ

Ἐνῶ στὶς δυὸ προηγούμενες χῶρες ἡ ἀντεπανάσταση πῆρε τὴ μορφὴ ἑνὸς καθοδηγημένου ἀπὸ τοὺς ἰμπεριαλιστὲς πραξικοπήματος στὴν Αἴγυπτο ἡ ἐπέμβαση ὑπῆρξε σχετικὰ ὁμαλή. Τὸ 1882 ἡ Αἴγυπτος καταλήφθηκε ἀπὸ τὰ Βρεττανικὰ στρατεύματα καὶ πέρασε κάτω ἀπὸ Βρεττανικὴ διοίκηση. Τὸ 1914 κηρύχτηκε Βρεττανικὸ προτεκτοράτο καὶ τὸ 1936 ἀναγνωρίστηκε ἡ «ἀνεξαρτησία» της μὲ τὸν ὅρο νὰ παραμείνει ὁ ἔλεγχος τοῦ Σουὲζ στὴ Βρεττανία ποὺ διατήρησε ἐπίσης τὸ δικαίωμα νὰ χρησιμοποιεῖ τὰ λιμάνια της καὶ σὲ περίπτωση πολέμου ἢ ἀπειλῆς πολέμου νὰ χρησιμοποιεῖ καὶ τὸ ἔδαφος τῆς Αἰγύπτου γιὰ διακίνηση στρατευμάτων. Μετὰ τὸ Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο τὸ κίνημα ἐνάντια στὴν ξένη ἐπιρροὴ συνταυτίστηκε μὲ τὸν ἀγῶνα ἐνάντια στὶς φεουδαρχικὲς δομὲς καὶ τὴν Αἰγυπτιακὴ κυβέρνηση. Τὸ 1952 ὁ βασιλιᾶς Φαρούκ ἀνατράπηκε μὲ πραξικόπημα ἀπὸ μιὰ ὁμάδα στρατιωτῶν ποὺ ἔφερε ριζικὲς ἀλλαγὲς στὴν Αἰγυπτιακὴ κοινωνία. Τὸ 1953 ἡ Αἴγυπτος ἀνακηρύχτηκε σὲ Δημοκρατία ἀπὸ τὸν στρατηγὸ Νεγκίπ ποὺ ἔγινε πρόεδρος μέχρι τὸ 1954 ὁπότε κατηγορήθηκε γιὰ ὑπερβολικὴ συγκέντρωση ἐξουσιῶν, καθαιρέθηκε καὶ οἱ προεδρικὲς ἐξουσίες πέρασαν στὸ Ὑπουργικὸ Συμβούλιο. Ὁ συνταγματάρχης Γκαμὰλ Ἀμπτὲλ Νάσσερ ἔγινε πρωθυπουργὸς καὶ τὸ 1956 Πρόεδρος. Τὸ 1956 οἱ ΗΠΑ, ἡ Βρεττανία καὶ ἡ Διεθνὴς Τράπεζα ἀρνήθηκαν νὰ δώσουν δάνειο γιὰ τὸ χτίσιμο τοῦ Φράγματος τοῦ Ἀσσουὰν καὶ ὁ Νάσσερ ἀνακοίνωσε τὴν πρόθεσή του νὰ ἐθνικοποιήσει τὸ Σουέζ γιὰ νὰ χρηματοδοτήσει τὴν ἀνέγερση τοῦ Φράγματος, ἀγοράζοντας τὶς μετοχὲς στὶς τρέχουσες τιμές. Ἡ Βρεττανία ἀνακοίνωσε ὅτι θὰ ἔπαιρνε «προληπτικὰ μέτρα στρατιωτικῆς φύσης» γιὰ νὰ δυναμώσει τὴν παρουσία της στὴν ἀνατολικὴ Μεσόγειο καὶ διάταξε τὴν ἐπίταξη ἐμπορικῶν πλοίων καὶ ἐπιστράτευση ἐφέδρων.

Τὸ Ἰσραὴλ παίζοντας τὸ παιγνίδι τῶν ἰμπεριαλιστῶν ἐπετέθηκε στὴν Αἴγυπτο καὶ τὴν ἄλλη μέρα ἡ Βρεττανία πληροφόρησε τὴν κυβέρνησή της ὅτι Βρεττανικὰ καὶ Γαλλικὰ στρατεύματα θὰ καταλάμβαναν τὴ ζώνη τοῦ Σουὲζ ἂν οἱ δυὸ πλευρὲς δὲν σταματοῦσαν τὶς ἐχθροπραξίες καὶ δὲν ἀποσύρονταν δέκα μίλια ἀπὸ τὴ διώρυγα». Ἡ Αἴγυπτος ἀπέρριψε τὸ τελεσίγραφο καὶ Ἀγγλο-Γαλλικὰ στρατεύματα ἐπεέθηκαν καὶ κατέλαβαν τὸ βόρειο μέρος τῆς διώρυγας. Ἡ ἐπίθεση πμως σταμάτησε μετὰ ἀπὸ τὴν ἀντίδραση τῶν ΗΠΑ, τῆς Σοβιετικῆς Ἕνωσης καὶ τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν. Τὰ Ἀγγλο-Γαλλικὰ στρατεύματα ἀντικαταστάθηκαν ἀπὸ στρατεύματα τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν καὶ οἱ Ἰσραηλίτες ὑποχώρησαν.

Τὸ 1958 ἡ Αἴγυπτος καὶ ἡ Συρία ἑνώθηκαν δημιουργώντας τὴν Ἡνωμένη Ἀραβικὴ Δημοκρατία ποὺ διαλύθηκε τὸ 1961 μετὰ ἀπὸ πραξικόπημα στὴ Συρία. Παρόμοιες προσπάθειες γιὰ ἑνοποίηση μὲ τὸ Ἰράκ καὶ ἀργότερα μὲ τὴ Λιβύη δὲν ἔδωσαν κανένα μόνιμο ἀποτέλεσμα.

Στὴν προσπάθειά του νὰ ἀντιμετωπίσει τὸν οἰκονομικὸ πόλεμο τῆς Δύσης καὶ τὴ συνεχῆ ἀπειλὴ τοῦ Ἰσραὴλ ὁ Νάσσερ δοκίμασε νὰ ἐφαρμόσει «σοσιαλιστικὰ» μέτρα καὶ πέτυχε τὴν ὑποστήριξη τῆς Σοβιετικῆς Ἕνωσης ποὺ τελικὰ χρηματοδότησε τὴν ἀνέγερση τοῦ Φράγματος τοῦ Ἀσσουάν.

Τὸ 1967 τὸ Ἰσραὴλ ἐπετέθηκε ταυτόχρονα στὴν Αἴγυπτο, τὴν Ἰορδανία καὶ τὴ Συρία καὶ καπέλαβε τὴ Χερσόνησο τοῦ Σινᾶ, τὴ Δυτικὴ Ὄχθη τοῦ Ἰορδάνη καὶ τὰ Ὑψώματα Γκολάν. Αὐτὴ ἡ ἥττα ἦταν καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ τέλους τοῦ Νάσσερ ποὺ πέθανε ἀπὸ καρδιακὴ προσβολή, ἀφήνοντας στὴ θέση του τὸν Ἀνουὰρ Σαντάτ.

Μετὰ ἀπὸ μιὰ πετυχημένη ἐπίθεση τῆς Αἰγύπτου ἐνάντια στὸ Ἰσραὴλ τὸ 1973 καὶ παρ' ὅλο τὸ ὀδυνηρὸ τελικὸ ἀποτέλεσμά της ὁ Σαντὰτ ἀπέκτησε ἀρκετὸ κῦρος γιὰ νὰ προχωρήσει σὲ στροφὴ πρὸς τὶς ΗΠΑ καὶ μακρυὰ ἀπὸ τὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση. Τὸ οἰκονομικὸ ἀδιέξοδο στὸ ὁποῖο βρισκόταν ἡ Αἴγυπτος καὶ ἡ ἀδυναμία τῆς νὰ προχωρήσει σὲ ριζικὲς ἀλλαγὲς ἔσπρωξε τὸν Σαντὰτ στὴ σημερινὴ πολιτικὴ τῆς ὑποταγῆς στὴν Ἀμερικὴ καὶ τὴν ἐγκατάλειψη στόχων ποὺ μέχρι πρόσφατα θεωροῦνταν «ἱεροί» ὅπως ἡ ἀποκατάσταση τῶν δικαιωμάτων τῶν Παλαιστινίων, ἡ ἀπελευθέρωση τῶν κατεχομένων ἐδαφῶν κλπ. Σήμερα ὁ Σαντὰτ φοβᾶται περισσότερο μιὰ ἐσωτερικὴ ἀναταραχὴ παρὰ ἐξωτερικὴ ἐπίθεση.

Ὁ Χουὰν Περόν μαζὶ μὲ τὸν ἐργατικὸ ἡγέτη Ροῦτσι τὸ 1973 Τὸ "πείραμα" τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ Περὸν γρήγορα κατέληξε στὴ δικτατορία τοῦ Βιντέλα.

ΑΛΓΕΡΙΑ

Ἡ ἀνεξαρτησία τῆς Ἀλγερίας ποὺ κερδήθηκε μετὰ ἀπὸ σκληροὺς ἀγῶνες ἐνάντια στοὺς Γάλλους ἀποικιστὲς ἀπὸ τὸ Ἐθνικο-Ἀπελευθερωτικὸ μέτωπο, καὶ ἡ ἄνοδος τοῦ Μπὲν-Μπέλλα στὴν ἐξουσία ἔδωσε μεγάλες ἐλπίδες γιὰ μιὰ σοσιαλιστικὴ ἐξέλιξη. Ἡ ἐθνικοποίηση τῆς οἰκονομίας καὶ ἡ προσφορὰ τῆς γῆς στοὺς ἀγρότες γιὰ τὴν ἐκμετάλλευσή της καὶ τὴν διοίκησή της ἀπὸ τοὺς ἴδιους ἦταν ἕνα πείραμα μὲ ἀρκετὰ μεγάλες ἐπιτυχίες. Ἡ ἔλλειψη ὅμως ἀνεπτυγμένης βιομηχανίας καὶ μιᾶς ὀργανωμένης ἐργατικῆς τάξης ἕτοιμης νὰ ἀναλάβει τὴν ἐξουσία ἔκαμε δυνατὴ τὴν πραξικοπηματικὴ ἀνατροπὴ τοῦ Μπὲν-Μπέλλα ἀπὸ τὸν Χουαρὶ Μπουμετιέν. Ὁ Μπουμετιὲν προσπάθησε νὰ ἀκολουθήσει μιὰ ἰδιόμορφη «σοσιαλιστικὴ» πολιτικὴ ποὺ ὅμως περιορίζεται σὲ μιὰ ἐθνικιστικὴ στὴν οὐσία θέση. Ὁπωσδήποτε ἡ Ἀλγερία βρίσκεται σὲ πολὺ καλύτερη κατάσταση ἀπὸ τὴν Αἴγυπτο. Ὅμως ὁ σοσιαλισμὸς» της δὲν ξεπερνᾶ τὸ ἐπίπεδο τοῦ «λαϊκισμοῦ» καὶ τῆς καταπίεση στῶν πολιτικῶν ἀντιπάλων τοῦ κάθεστῶτος.

* * *

Τὸ σημερινὸ ἄρθρο περιορίστηκε σ' ἕνα πολὺ σύντομο ἱστορικὸ μερικῶν χωρῶν τοῦ «Τρίτου Κόσμου». Μέσα ἀπ' αὐτὸ τὸ ἱστορικὸ διαφαίνεται ἤδη ἡ πορεία ποὺ περιγράψαμε θεωρητικὰ στὸ προηγούμενο φύλλο. Στὸ ἑπόμενο θὰ ἀναφερτοῦμε στὴν προσφορὰ τῶν «προοδευτικῶν» καθεστώτων τοῦ Τρίτου Κόσμου ἀφοῦ πρῶτα κάμουμε μιὰ ἀναφορὰ σὲ μιὰ ἀκόμα, πολὺ σημαντική, χώρα: τὴν Κίνα καὶ τὴν Κινέζικη ἐπανάσταση.

ΜΑΘΗΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Μὲ τὴν ἀστυνομία ἔξω ἀπ' τὰ σχολεῖα:

ΟΙ ΜΑΘΗΤΕΣ ΕΜΠΟΔΙΣΤΗΚΑΝ ΝΑ ΔΙΑΔΗΛΩΣΟΥΝ ΤΑ ΑΝΤΙΣΙΩΝΙΣΤΙΚΑ ΤΟΥΣ ΑΙΣΘΗΜΑΤΑ

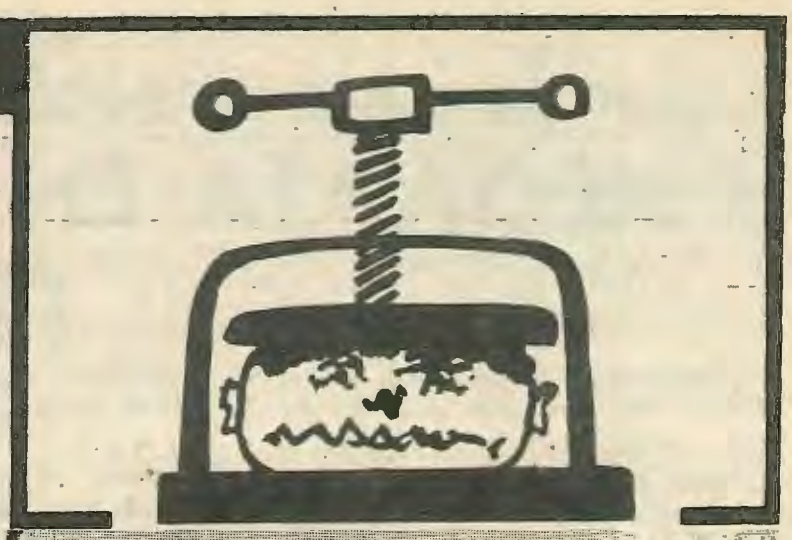

Οἱ μαθητὲς ἦταν ἕτοιμοι νὰ διαδηλώσουν τὴν συμπαράστασή τους πρὸς τὸν ἀγωνιζόμενο Παλαιστινιακὸ Λαό, καταδικάζοντας τὴν Ἰσραηλινὴ ἐπιδρομή, γιὰ νὰ ἀποδείξουνε ὅτι ἡ Κυπριακὴ μαθητικὴ νεολαία δὲν ἀνέχεται καὶ ἀντιδρᾶ δυναμικὰ στὶς ἱμπεριαλιστικὲς συνωμοσίες.

Ὅμως οἱ διευθύνσεις τῶν σχολείων μαζὶ μὲ τὴν ἀστυνομία, ἔκαναν τὸ πᾶν γιὰ νὰ μὴν γίνῃ αὐτὴ ἡ διαδήλωση, ἀπείλησαν καὶ ἐκφόβισαν μαθητές.

Συγκεκριμένα ἔγιναν τὰ ἑξῆς στὰ σχολεῖα:

1) Στὴ Β' Τεχνικὴ Σχολὴ Λευκωσίας ὁ Διευθυντὴς ἀπείλησε τὸν ἀντιπρόεδρο τῆς συντονιστικῆς τοῦ σχολείου ὅτι θὰ τὸν ἀποβάλει καὶ δὲν θὰ τοῦ δώσει ἀπολυτήριο ἂν ὑποκινήσει τοὺς μαθητὲς νὰ κάνε διαδήλωση. Ἡ σχολὴ Φρειδερίκου πῆγε ἔξω ἀπὸ τὸ σχολεῖο καὶ ὑποκινοῦσε τοὺς μαθητὲς ποὺ ἔκαναν μάθημα ἐκείνη τὴν ὥρα γιὰ νὰ βγοῦνε ἔξω. Ἡ διεύθυνση ἔδωσε διαταγὴ νὰ μὴν παίξει τὸ κουδούνι γιὰ τὴν ἀλλαγὴ τῆς περιόδου γιὰ νὰ μὴν μείνουν οἱ μαθητὲς μόνοι καὶ νὰ φύγουν. Κατὰ τὶς 9 π.μ. ἔβγαλαν ἕνα ἕνα τὰ τμήματα τῆς ἕκτης τάξης καὶ ἔβαζαν τοὺς μαθητὲς στὰ λεωφορεῖα ὅπου θὰ πήγαιναν στὸ ΡΙΚ ἐκπαιδευτικὴ ἐκδρομή...

2) Ἡ διεύθυνση τοῦ Παγκυπρίου Γυμνασίου ἀπείλησε τοὺς μαθητὲς ὅτι δὲν θὰ τοὺς δώσει ἀπολυτήριο ἂν δὲν πᾶνε ἐκδρομὴ καὶ πᾶνε διαδήλωση.

3) Στὸ Οἰκονομικὸ Λύκειο Λευκωσίας οἱ καθηγητὲς κτύπησαν μαθητὴ ὁ ὁποῖος φώναζε ὑπὲρ τῶν Παλαιστινίων.

4) Στὴν Τεχνικὴ Σχολὴ Λευκωσίας (πρωϊνὴ φοίτηση) ἀστυνομικοὶ μὲ ἀντιδιαδηλωτικὴ ἐξάρτυση ἐμπόδισαν τοὺς μαθητὲς νὰ βγοῦν διαδήλωση. Οἱ ἀστυνομικοὶ κτύπησαν μαθητὲς ἐπειδὴ φώναζαν ἀπὸ τὸν τηλεβόα γιὰ νὰ ὀργανώσουν τὴ διαδήλωση. Ἀκόμα κατακράτησαν τοὺς τηλεβόες.

Αὐτὰ βέβαια δὲν συνέβαιναν ὅταν ὁ κ. Κάρτερ κέρδιζε τὶς Προεδρικὲς ἐκλογὲς καὶ οἱ συντηρητικοὶ καθηγητὲς ἐξωθοῦσαν τοὺς μαθητὲς σὲ διαδήλωση ὑπὲρ τοῦ Κάρτερ, χωρὶς ἐμπόδια ἀπὸ τὴν ἀστυνομία...

Γ. Μ. Μαθητής.

Η ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΝΕΟΛΑΙΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΤΗΣ ΙΣΡΑΗΛΙΤΙΚΗΣ ΕΠΙΔΡΟΜΗΣ

Ψιθυροι του σχολειου...

Οἱ μαθητοπατέρες ξελαρυγγίζονται γιὰ νὰ μᾶς ἀποδείξουν πῶς ἔχουν σὰ σκοπό τους νὰ μᾶς μετατρέψουν ἀπὸ ἀπερίσκεπτους ἔφηβους σὲ ὥριμους νέους.

Φυτεύουν μέσα στὸ μυαλό μας γνώσεις, ποὺ πολλὲς φορὲς βρίσκονται μίλια μακρυὰ ἀπὸ τὰ πραγματικὰ γεγονότα — οἱ ἀρχαῖοι ἡμῶν πρόγονοι καὶ αἱ νικηφόροι ἐκστρατεῖαι τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους. Φυσικώτατα αὐτὲς οἱ γνώσεις μᾶς βοηθοῦν ἀφάνταστα νὰ ὡριμάσουμε. Ἡ κακοποίηση τῆς ἀλήθειας εἶναι πάντα μέσα στὴν ἡμερησία διάταξη τῶν μαθητοπατέρων. Μετροφυλλώντας τὴν Πολιτικὴ Ἀγωγὴ ποὺ διδάσκουν καὶ προωθοῦν οἱ μαθητοπατέρες, καταλαβαίνω, καὶ ἐγὼ ποὺ εἶμαι ἕνας ἀπερίσκεπτος ἔφηβος, πῶς οἱ μαθητοπατέρες ἔχουν δίκιο νὰ θέλουν νὰ μὲ ὡριμάσουν. Ἀλλοίμονο ποιός εἶπε τὸ ἀντίθετο. Μήπως οἱ μαθητοπατέρες φυτεύουν τὲς γνώσεεις σὲ μᾶς, γιὰ νὰ μᾶς ὡριμάσουν καὶ ὕστερα σὰν μποῦμε στὴν κοινωνία νὰ μποροῦμε νὰ παράγουμε καὶ νὰ ἐξῆσουμε τὰ κέρδη τῶν «μεγάλων ἀφεντικῶν» ποὺ βρίσκονται πιὸ πίσω ἀπὸ τοὺς μαθητοπατέρες!

Ο ΑΝΥΠΟΤΑΚΤΟΣ ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΟΣ

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΟ Α.Τ.Ι.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀγώνα γιὰ τὴν εἰσαγωγὴ στὸ Α.Τ.Ι. συνεχίζοντας τὰ διαβήματά της, ἐπισκέφθηκε τὸν Τμηματάρχη Τεχνικῆς Ἐκπαίδευσης κ. Χατζηνικόλα καὶ τοῦ ἔκθεσε τὰ προβλήματα ποὺ ἀντιμετωπίζουν οἱ μαθητὲς τῶν Τεχνικῶν Σχολῶν γιὰ εἰσαγωγή τους στὸ Α.Τ.Ι. Μετὰ ἀπὸ τὴ συζήτηση γιὰ τὰ προβλήματα ἡ ἐπιτροπὴ ἀγώνα τοῦ ἔκθεσε τὰ αἰτήματά της.

Ὁ κ. Χατζηνικόλας μᾶς ἔδωσε συμβουλὲς γιὰ τὸ πῶς πρέπει νὰ γράψουμε τὸ ὑπόμνημα. Μᾶς ὑποσχέθηκε ὅτι θὰ μᾶς βοηθήσει ἂν τὰ αἰτήματά μας εἶναι λογικὰ καὶ δικαιολογοῦνται ἀπὸ ἰσχυρὰ ἐπιχειρήματα. Πρὸς τὸ τέλος τῆς ἐπισκέψεώς μας κ. Χατζηνικόλας μᾶς εἶπε νὰ τὸν ξαναεπισκεφθοῦμε μόλις τελειώσουμε τὸ ὑπόμνημα.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἀγώνα συναντήθηκε μὲ ἐκπρόσωπο τοῦ συνδέσμου γονέων καὶ συζήτησε μαζὶ γιὰ τὰ προβλήματα καὶ τοῦ ἔκθεσε καὶ τὰ αἰτήματά της. Ὁ σύνδεσμος γονέων θὰ βοηθήσει τὴν ἐπιτροπὴ ἀγώνα κάνοντας καὶ ὁ ἴδιος ὁ σύνδεσμος γονέων ὑπόμνημα ποὺ θὰ σταλεῖ στοὺς ἁρμόδιους.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΓΩΝΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΟ Α.Τ.Ι.

ΤΟ ΚΑΛΕΣΜΑ ΤΗΣ Δ. Ν. Δ. ΛΟΪΖΟΥ ΓΙΑ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΣΤΟΥΣ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΟΥΣ

Συμμαθητές, Συμμαθήτριες

Τὴν περασμένη βδομάδα ὁ Ἰσραὴλ εἰσέβαλε στὸ Λίβανο σὲ μιὰ προσπάθειά του νὰ κτυπήσει τὴν Παλαιστινιακὴ Ἐπανάσταση. Ὁ ἀδερφὸς Παλαιστινιακὸς λαὸς πολεμᾶ μὲ αὐτοθυσία καὶ καταφέρνει τρομερὰ πλήγματα στὲς τάξεις τῶν Σιωνιστῶν εἰσβολέων.

Ἡ ἐπιδρομὴ στὸ Λίβανο κατάντησε σὲ γενοκτονία τοῦ Παλαιστινιακοῦ λαοῦ γιατὶ οἱ Ἰσραηλίτες βομβαρδίζουν καταυλισμοὺς προσφύγων, νοσοκομεῖα, κτυποῦν ἄμαχους. Τὸ κύμα διαμαρτυρίας ποὺ ξέσπασε στὰ κατεχόμενα Ἀραβικὰ ἐδάφη, προσπαθοῦν οἱ Σιωνιστὲς νὰ καταπνίξουν μὲ συλλήψεις μαθητῶν καὶ μαθητριῶν.

Οἱ λαοὶ τῆς Κύπρου καὶ τῆς Παλαιστίνης θύματα τῆς ἴδιας ἱμπεριαλιστικῆς συνωμοσίας ἔχοντας τὴ συμπαράσταση τοῦ προοδευτικοῦ κόσμου, ἀγωνίζονται γιὰ ἐπανάκτηση τῶν χαμένων πατρίδων ἕτοιμοι γιὰ ὅσες θυσίες καὶ ἂν χρειαστοῦν.

Συμμαθητές, Συμμαθήτριες,

Καλούμαστε σήμερα νὰ διαδηλώσουμε τὴ συμπαράστασή μας πρὸς τὸν ἀγωνιζόμενο Παλαιστινιακὸ λαό, καταδικάζοντας τὴν Ἰσραηλινὴ ἐπιδρομή, γιὰ νὰ ἀποδείξουμε ὅτι ἡ Κυπριακὴ μαθητικὴ νεολαία δὲν ἀνέχεται καὶ ἀντιδρᾶ δυναμικὰ στὲς ἱμπεριαλιστικὲς συνωμοσίες.

—ΚΥΠΡΟΣ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ ΚΟΙΝΟΣ ΑΓΩΝΑΣ.

—ΕΞΩ Ο ΙΣΡΑΗΛ ΑΠΟ ΤΟ ΛΙΒΑΝΟ.

—ΠΑΤΡΙΔΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΟΥΣ.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΝΕΟΛΑΙΑ

ΔΩΡΟΥ ΛΟΪΖΟΥ

η ελλειψη αιθουσων στο γυμνασιο ακροπολεως Α'

Τὰ τελευταῖα χρόνια καὶ συγκεκριμένα μετὰ τὴν εἰσβολὴ παρατηρήθηκε ἔλλειψη αἰθουσῶν στὸ Ἀκρόπολης Α'.

Παρ' ὅλο ὅτι ἡ Κυβέρνηση προσπάθησε νὰ λύσῃ τὸ πρόβλημα ἱδρύοντας τὸ Γυμν. Ἀκρόπολης Β', δὲν κατόρθωσε νὰ διορθώσει τὴν κατάσταση στὸ Γ' Ἀκρόπολης Α'. Τὰ πρῶτα δύο χρόνια μετὰ τὴν εἰσβολὴ ὅλα τὰ τμήματα ἦταν μετακινούμενα ἐνῶ τὰ τελευταῖα δύο τὰ μετακινούμενα τμήματα μειώθηκαν σὲ 6-8. Ὅμως παρ' ὅλη τὴν μείωση τὸ πρόβλημα ὑπάρχει καὶ οἱ ταλαιπωρίες εἶναι μεγάλες.

Τὰ μετακινούμενα τμήματα ἐκτὸς τοῦ ὅτι χάνουν πολύτιμο χρόνο ἀπὸ τὲς ὧρες διδασκαλίας τους, προκαλοῦν τόσο θόρυβο κατὰ τὴν μετακίνησή τους ποὺ δὲν ἀφήνει οὔτε τὰ ἄλλα τμήματα νὰ δουλέψουν σωστά. Ὑπάρχει καὶ ἡ ἔλλειψη ἐργαστηρίων ποὺ ἀφήνει τὰ πρακτικὰ τμήματα τοῦ Γυμνασίου πολὺ πίσω ἀπὸ τὴν ὕλη (γιὰ πρακτικὴ ἐξάσκηση) ποὺ ὁρίζει τὸ ὑπουργεῖο παιδείας.

Πιστεύω ὅτι ἡ κυβέρνηση πρέπει νὰ ἀναλάβει τὲς εὐθύνες της. Δηλαδὴ νὰ κτίσει ἀκόμη μερικὲς αἴθουσες στὰ Γυμνάσιο τῆς Ἀκρόπολης ἢ νὰ κτίσει ἀκόμη ἕνα Γυμνάσιο στὴν περιοχὴ γιὰ νὰ ἱκανοποιήσει τὲς ἀνάγκες τῶν μαθητῶν. Ἐξάλλου ἡ μόρφωση τῶν νέων εἶναι πολὺ πιὸ σημαντικὸ θέμα ἀπὸ τὸ κτίσιμο μίας Ἀρχιεπισκοπῆς ἢ ἀκαλησίας ποὺ δέχτηκε ἡ Κυβέρνηση.

Ν. Χ.

Μαθητὴς Ἀκρόπολης Α'

Τὰ σιδερόφρακτα μέτρα τοῦ κράτους χτύπησαν τὴν ἀγωνιστικότητα

Η ΝΕΟΛΑΙΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΣΙΩΝΙΣΜΟ

Καταγγέλουμε τὲς συλλήψεις καὶ τὴν ἀστυνομοκρατία

Διαδήλωση συμπαράστασης πρὸς τοὺς ἀγωνιζομένους Παλαιστινίους καὶ καταδίκη τῆς σιωνιστικῆς εἰσβολῆς στὸ Ν. Λίβανο, πραγματοποίησαν οἱ ὀργανώσεις νεολαίας στὲς 16 τοῦ Μάρτη.

Στὴν ἐκδήλωση διαμαρτυρίας, ποὺ πῆραν μέρος γύρω στὰ 350 ἄτομα, ἐγκρίθηκε ψήφισμα τὸ ὁποῖο ὅμως ἀρνήθηκε νὰ δεχτεῖ ὁ Ἰσραηλίτης πρέσβυς. Τὸ ψήφισμα καταδίκαζε τὴν εἰσβολὴ τῶν ἰσραηλιτῶν, διαμαρτυρόταν γιὰ τὴν ἐγκληματικὴ σφαγὴ καὶ ἔκφραζε τὴν ὑποστήριξη τῆς νεολαίας πρὸς τὸν ἀγῶνα τοῦ λαοῦ τῆς Παλαιστίνης.

● Ἡ διαδήλωση ἀπὸ τὸ ξεκίνημά της στὴν Πλατεῖα Ἐλευθερίας καὶ σὲ ὅλη τὴ διαδρομὴ εἶχε ψηλὸ ἀγωνιστικὸ παλμὸ καὶ οἱ διαδηλωτὲς κραύγαζαν συνθήματα ἐνάντια στὸ Ἰσραὴλ καὶ ὑπὲρ τῶν Παλαιστινίων. Ἡ ἀγωνιστικὴ ὅμως διάθεση κάμφθηκε ὅταν τελικὰ οἱ διαδηλωτὲς πέρασαν δίπλα ἀπὸ τὰ συρματοπλέγματα τῆς ἀστυνομίας, τὰ ὁποῖα ἦταν πολὺ πιὸ μπροστὰ ἀπὸ τὴν πρεσβεία χωρὶς νὰ τοὺς ἐπιτραπεῖ νὰ πλησιάσουν καὶ χωρὶς κἀν νὰ σταματήσουν πῆραν τὸ δρόμο τῆς ἐπιστροφῆς πρὸς τὴν πλατεῖα Ἐλευθερίας. Εἶναι σημαντικὸ νὰ τονισθεῖ πὼς τὴν εὐθύνη γιὰ τὴν ἀπογοήτευση τῶν δεκάδων ἀγωνιστῶν τῆς ἐκδήλωσης φέρουν σὲ κάποιο βαθμὸ οἱ ἡγεσίες τῶν νεολαιῶν ποὺ προηγούμενα ὑπέκυψαν στὴν ἀπαίτηση τῆς ἀστυνομίας νὰ ἀκολουθηθεῖ αὐτὴ ἡ πορεία χωρὶς στάση πίσω ἀπὸ τὰ συρματοπλέγματα.

● Ἡ Κυπριακὴ Κυβέρνηση ἐνῶ ἀπὸ τὴ μιὰ μὲ ἀνακοίνωσή της καταδίκαζε τὴν ἰσραηλιτικὴ εἰσβολὴ στὸ Λίβανο, ἀπὸ τὴν ἄλλη σιδερόφραξε, ἀρκετὲς ὧρες πρὶν τὴν ἐκδήλωση, τὴν Πρεσβεία τῶν σιωνιστῶν. Ἡ Κυβέρνηση μὲ τὸν στρατὸ καὶ τὴν ἀστυνομία ὕψωσε τεράστια συρματοπλέγματα καὶ ἀπόκλεισε ὁλόκληρο τετράγωνο γύρω ἀπὸ τὴν πρεσβεία, σὲ μεγάλη ἀπόσταση. Ἡ ὅλη περιοχὴ καταλήφθηκε ἀπὸ δεκάδες ροπαλοφόρους καὶ ὁπλοφόρους ἀστυνομικούς. Ἡ Κυβέρνηση μὲ τὰ μέτρα αὐτὰ ποὺ ἐπέβαλε χτύπησε τελικὰ τὸ ἠθικὸ καὶ τὰ ἀγωνιστικὰ αἰσθήματα. Ἡ σιδερόφραχτη κατάσταση πολιορκίας καὶ ἡ ὑπερευαισθησία γιὰ τὴν ἀσφάλεια τῆς πρεσβείας ἰσὰν μέτρα μπροστὰ σὲ μιὰ εἰρηνικὴ πικετοφορία δὲν ἐξυπηρέτησαν κανένα ἄλλο σκοπὸ παρὰ στὸ νὰ χτυπήσουν τὴν ἀγωνιστικὴ διάθεση καὶ νὰ καθηλώσουν τὰ αἰσθήματα ἀγανάκτησης τῆς νεολαίας ἐνάντια στὸ σιωνισμό, ποὺ αὔριο ὅμως μπορεῖ νὰ στρέφονται ἐνάντια στὴν ΕΟΚΑ Β', τὸν ντόπιο φασισμό, τὲς ντόπιες προδοσίες...

● Τὴν προηγούμενη νύχτα τῆς ἐκδήλωσης μέλη τῆς ὀργάνωσης μας συνελήφθησαν ἀπὸ τὴν ἀστυνομία γιατὶ ἀνέγραφαν συνθήματα κατὰ τῶν σιωνιστῶν καὶ ὑπὲρ τῆς Παλαιστινιακῆς Ἐπανάστασης. Χωρὶς κανένα δικαίωμα ἡ ἀστυνομία προχώρησε σὲ συλλήψεις καὶ προσπάθησε νὰ τρομοκρατήσει τὰ μέλη μας. Ἀστυνομικὸς λοχίας μάλιστα προσπάθησε νὰ δώσει μαθήματα... πολιτικῆς μιλώντας ἐνάντια στοὺς Παλαιστινίους λέγοντας στοὺς συλληφθέντες νὰ μὴν ἐνδιαφέρονται γιὰ ὅ,τι γίνεται στὸ Λίβανο. Τὰ ἐπεισόδιο καὶ οἱ προκλητικοὶ ἀστυνομικοὶ καταγγέλθηκαν στὴν Κυβέρνηση ποὺ διέταξε, ὅπως μάθαμε, ἀνακρίσεις γιὰ νὰ διαλευκάνει τὰ τῆς συμπεριφορᾶς τῶν ἀστυνομικῶν.

● Τὴν Δευτέρα καὶ τὴν Τρίτη ποὺ πέρασαν ἡ ἀστυνομία μὲ τὴν παρουσία της ἔξω ἀπὸ τὰ σχολεῖα ἀνέτρεψε πολλὲς φορὲς ἀπόπειρες τῶν μαθητῶν νὰ βγοῦν σὲ διαδηλώσεις. Ἐπανειλημμένα ἐκφόβισε καὶ μάλιστα κατέσχε τηλεβόες ποὺ μαθητὲς χρησιμοποιοῦσαν γιὰ νὰ ὀργανώσουν τὴ διαδήλωση. Ἡ ἀστυνομοκρατία ὅμως δὲν λύγισε τοὺς μαθητὲς καὶ μὲ πρωτοπορεία τὴν Τεχνικὴ Σχολὴ κατέβηκαν σὲ ἀγωνιστικὲς διαμαρτυρίες.

Μὲ τὴ στάση τῆς ἀστυνομίας φάνηκε πὼς διάθεση τῆς Κυβέρνησης ἦταν νὰ ἀποφευχθοῦν ἐκδηλώσεις καὶ κινητοποιήσεις. Σίγουρα ὄχι γιατὶ ἡ Κυβέρνηση εἶναι ὑπὲρ τῶν εἰσβολῶν τῶν σιωνιστῶν, ἀλλὰ γιὰ ἐσωτερικοὺς λόγους.. Ἐμεῖς ὅμως εἴμαστε ἀντίθετοι σὲ μιὰ τέτοια πορεία. Πιστεύουμε στὶς κινητοποιήσεις καὶ τὴ συμμετοχὴ τοῦ λαοῦ στὴν πολιτικὴ διαδικασία, γιατὶ δὲν πιστεύουμε στὴ μυστικὴ διπλωματία ποὺ ἀποφασίζει γιὰ τὸ λαό. Γι' αὐτὸ ἡ ὀργάνωσή μας θὰ πολεμήσει ὅ,τι κάμπτει τὸ ἠθικὸ τοῦ λαοῦ.

—Ἡ ὀργάνωσή μας καταγγέλλει σήμερα ἀνοιχτὰ μέσα ἀπὸ τὴν «Ἔκφραση» τὲς συλλήψεις τῶν μελῶν της, ποὺ ἀνέγραφαν συνθήματα, ἀπὸ τὴν ἀστυνομία.

Τὴν προκλητικὴ στάση μερικῶν ἀστυνομικῶν (γνωστῶν γιὰ τὰ φασιστικά τους αἰσθήματα).

Τὴν ἀστυνομοκρατία ἔξω ἀπὸ τὰ σχολεῖα καὶ τὴ θεαματικὴ φρούρηση τῆς Σιωνιστικῆς Πρεσβείας.

Α. ΛΑΜΠΡΟΥ

ΧΤΥΠΗΜΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΣΙΩΝΙΣΤΕΣ

ἀπὸ τὴ 1η σελίδα

καὶ ὁ Ἰσραὴλ τιμωρεῖται μόνο ἀπὸ μιὰ χούφτα Παλαιστίνιους ἀντάρτες.

Γίνεται φανερὸ ὅτι ἡ Παλαιστινιακὴ ἐπανάσταση ἀποκτᾶ ὅλο καὶ πιὸ πλατειὰ ὑποστήριξη ἀνάμεσα στὶς μάζες τῶν ἀραβικῶν λαῶν, ποὺ μπορεῖ νὰ ὁδηγήσει σὲ ἀπρόβλεπτες πολιτικὲς ἐπιπτώσεις στὰ ἐσωτερικὰ τῶν διάφορων ἀραβικῶν καθεστώτων.

Ἡ Παλαιστινιακὴ ἐπανάσταση ἀπακτᾶ αὐτὴ τὴ στιγμὴ τεράστιο πολιτικὸ κῦρος ἀνάμεσα στὸ προσδευτικὸ Ἀραβικὸ κίνημα καὶ δίνει ἕνα ἀκόμα τεράστιο πολιτικὸ ὅπλο στὰ χέρια τῶν ἐπαναστατικῶν δυνάμεων σ' ὅλο τὸν κόσμο.

Ἐν τῷ μεταξὺ οἱ ΕΠΑ ὑπέβαλαν σχέδιο ψηφίσματος στὸ Συμβούλιο Ἀσφαλείας τοῦ ΟΗΕ γιὰ ἀποχώρηση τῶν Ἰσραηλινῶν στρατευμάτων καὶ ἀποστολὴ εἰρηνευτικῶν δυνάμεων τοῦ ΟΗΕ στὶς κατεχόμενες περιοχὲς σὲ ὅλο τὸ μῆκος τῶν συνόρων Λιβάνου — Ἰσραήλ. Μ' αὐτὸ τὸν τρόπο οἱ Ἀμερικάνοι ἰμπεριαλιστὲς προσπαθοῦν νὰ χρησιμοποιήσουν τὰ Ἡνωμένα Ἔθνη γιὰ νὰ ἐξυπηρετήσουν τὴν πολιτικὴ τῶν Σιωνιστῶν γιὰ δημιουργία «ζώνης ἀσφάλειας» γύρω ἀπὸ τὸν Ἰσραήλ.

Τὸ ψήφισμα τῶν Ἀμερικάνων ἔγινε ἤδη δεκτὸ ἀπὸ τὸ Συμβούλιο Ἀσφάλειας τῶν Ἡν. Ἐθνῶν —μὲ ἀποχὴ τῆς Σοβιετικῆς Ἕνωσης καὶ τῆς Τσεχοσλοβακίας καὶ τὴν ἀπουσία τῆς Κίνας — ἐνῶ οἱ μάχες συνεχίζονται μὲ ἀμείωτη σφοδρότητα. Τὸ Ἰσραὴλ ἀνακοίνωσε ἤδη ὅτι θὰ σταματήσει τὴν ἐπίθεση. Τὸ **P.L.O.** ὅμως δήλωσε ὅτι οἱ Παλαιστίνιοι κομμάντος θὰ συνεχίσουν τὴν ἀντίσταση μέχρι νὰ φύγει καὶ ὁ τελευταῖος ἀπὸ τὸ ἔδαφος τοῦ Λιβάνου.

Μιὰ χούφτα Παλαιστίνιοι κομμάντος διέλυσαν τὸ μύθο τοῦ ἀνίκητου Δαυὶδ καὶ ἀπέδειξαν πὼς τὰ ἄρματα, ἡ ἀεροπορία καὶ ἡ στρατιωτικὴ ἰσχὺς δὲν εἶναι σὲ θέση νὰ προστατέψει κανένα ἐπιδρομέα ἀπὸ τὴ δύναμη τοῦ ἀνίκητου λαοῦ. Ἐδῶ καὶ τριάντα χρόνια Ἰσραηλίτες, ἀμερικάνοι, ἀντιδραστικοὶ ἄραβες καὶ κάθε λογῆς πράκτορες τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ ἀγωνίζονται ἀπεγνωσμένα νὰ ἐξαφανίσουν ἕνα ὁλόκληρο λαὸ ἀπὸ τὸ πρόσωπο τῆς γῆς. Δὲν τὸ κατόρθωσαν οὔτε πρόκειται νὰ τὸ κατορθώσουν, ἡ Παλαιστινιακὴ ἐπανάσταση σφυρηλατεῖται καὶ ἀνδρώνεται καθημερινὰ στὴ μάχη στῆθος—μὲ—στῆθος μὲ τὸν ἰμπεριαλισμό, μὲ τὴν καθημερινὴ ἐξέγερση τῶν Παλαιστίνιων ἐργαζομένων στὰ κατεχόμενα ἐδάφη τῆς Παλαιστίνης, στοὺς προσφυγικοὺς καταυλισμοὺς καὶ στὰ δουνὰ καὶ τὶς πόλεις τοῦ Λιβάνου.

Ἂς τὸ ἔχουν ὑπόψη τους αὐτὸ οἱ ἰμπεριαλιστὲς, οἱ σιωνιστὲς καὶ οἱ ἀντιδραστικοὶ Ἄραβες.

ΔΗ·ΚΟ· – ΔΗ·ΣΥ·

(ἀπὸ τὴν 1η σελ.)

ὑποχρεώνει νὰ φορᾶ σὲ διάφορα διαστήματα διαφορετικὸ πρόσωπεῖο καὶ νὰ παίρνει διάφορες στάσεις ποὺ δὲν ὑποβοηθοῦν τὴν σταθερότητα καὶ τὴν ὁμοιογενῆ ἐμφάνισή της.

Μὲ τὸ θάνατο τοῦ Μακκάριου δημιουργόταν μιὰ κρίση ἐξουσίας γιατὶ ὁ Μακάριος ἀντιπροσώπευε ἕνα συμβιβασμὸ ἀνάμεσα στὴ δεξιὰ καὶ τὸ ἐργατικὸ κίνημα. Ἡ χαλαρὴ συμμαχία τοῦ λαϊκοῦ μετώπου ποὺ δημιουργήθηκε μετὰ ἦταν ἀκόμα ἕνας συμβιβασμός, πολὺ πιὸ ἀσταθής, ὅμως, ἀπὸ τὴν περίπτωση Μακάριου, ποὺ γιὰ ἱστορικοὺς λόγους μποροῦσε νὰ ἔχει τεράστιο λαϊκὸ ἔρεισμα σὰν ἄτομο.

Οἱ μυστικὲς ἐπαφὲς ΔΗΚΟ καὶ ΔΗΣΥ ἐμπίπτουν χρονικὰ στὴν περίοδο μετὰ τὸ θάνατο τοῦ Μακάριου. Ἡ συνένωση τῆς δεξιᾶς θὰ δημιουργοῦσε προβλήματα ἀπὸ πολλὲς πλευρές: Θὰ ὄξυνε τὸν ἰδεολογικὸ πόλεμο καὶ πιθανὸν νὰ ἀφαιροῦσε ἀπὸ τὴ δεξιὰ σὰ σύνολο τὴν πλειοψηφία, δεδομένου ὅτι ἡ δεξιὰ εἶναι φορτωμένη μὲ τὶς εὐθύνες τῆς καταστροφῆς. Ἀπὸ τὴν ἄλλη, ἡ συνεργασία ἑνὸς κομματιοῦ τῆς δεξιᾶς μὲ τὴν ἀριστερὰ παρουσιάζε στὸ λαὸ μιὰ δεξιὰ πατριωτικὴ καὶ δημοκρατική. Τελικὰ προτιμήθηκε ἡ δεύτερη λύση, μιὰ ποὺ ἦταν καθαρὸ πὼς ἡ στρατηγικὴ τῆς ἀριστερᾶς ἦταν τέτοια ποὺ δὲν ἀποσκοποῦσε σὲ διεκδίκηση τῆς ἐξουσίας ἢ συνεξουσίας.

Βέβαια, καὶ ἡ δεύτερη λύση παρουσιάζει προβλήματα. Ἐφ' ὅσον τὸ ἰσχυρότερο τμῆμα τῆς δεξιᾶς μένει μακριὰ ἀπὸ τὴν κυβέρνηση, εἶναι ἀφ' ἑαυτοῦ ἕνας παράγοντας ἀσταθείας. Ἐπιπρόσθετα, ἐπιτρέπεται τώρα στὸ πιὸ συντηρητικὸ κομμάτι τῆς δεξιᾶς νὰ δημαγωγεῖ ἐνάντια στὴ συμμαχία καὶ νὰ ἐκθέτει τὴν ἡγεσία τοῦ λαϊκοῦ κινήματος σὰν συνυπεύθυνη γιὰ τὰ προβλήματα ποὺ ἡ κυβέρνηση τοῦ ΔΗΚΟ δὲν μπορεῖ νὰ ἀντιμετωπίσει.

Καὶ ἀκριβῶς ἡ πρόσφατη ἐνέργεια τοῦ ΔΗ.ΣΥ., νὰ προχωρήσει σὲ ἀποχώρηση ἀπὸ τὸ ἐθνικὸ συμβούλιο ἔχει τοῦτη τὴν ἔννοια: Νὰ προχωρήσει σὲ ἀνοιχτὴ πιὰ ἀντιπολίτευση μὲ σκοπὸ τὴν ὑπόσκαψη τῆς κυβέρνησης, καὶ μαζί της νὰ πλήξει καὶ τὸ ἀριστερὸ κίνημα.

Καὶ εἶναι τοῦτη ἡ προοπτικὴ ποὺ φόβιζε τὴν ἡγεσία τοῦ ΔΗΚΟ ὅταν προσπαθοῦσε νὰ ἔλθει σὲ κάποια συνεννόηση μὲ τὸ Συναγερμό.

Μιὰ ἄλλη πτυχὴ τῶν μυστικῶν ἐπαφῶν ποὺ ἔγιναν εἶναι ἀκριβῶς ἡ μυστικότητα τους. Ἂν τηρήθηκαν μυστικὲς εἶναι γιατὶ κάτι φοβόντουσαν νὰ παρουσιάσουν στὸ λαό. Τὸ ΔΗΚΟ φοβόταν, ἴσως, τὸ ὅτι θὰ ἔχανε λαϊκὴ ὑποστήριξη ἂν γινόταν γνωστὸ πὼς προσπαθοῦσε νὰ συνεργαστεῖ μὲ τὸ Συναγερμό, ἐνῶ ὁ Συναγερμὸς δὲν ἀνακοίνωσε λεπτομέρειες γιὰ νὰ μὴ σπάσει τὶς γέφυρες σὲ μιὰ συνεργασία μελλοντική.